ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020.
ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνήμη Ἁγίας Φιλοέης της Ἀθηναίας Ἦχος β’
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

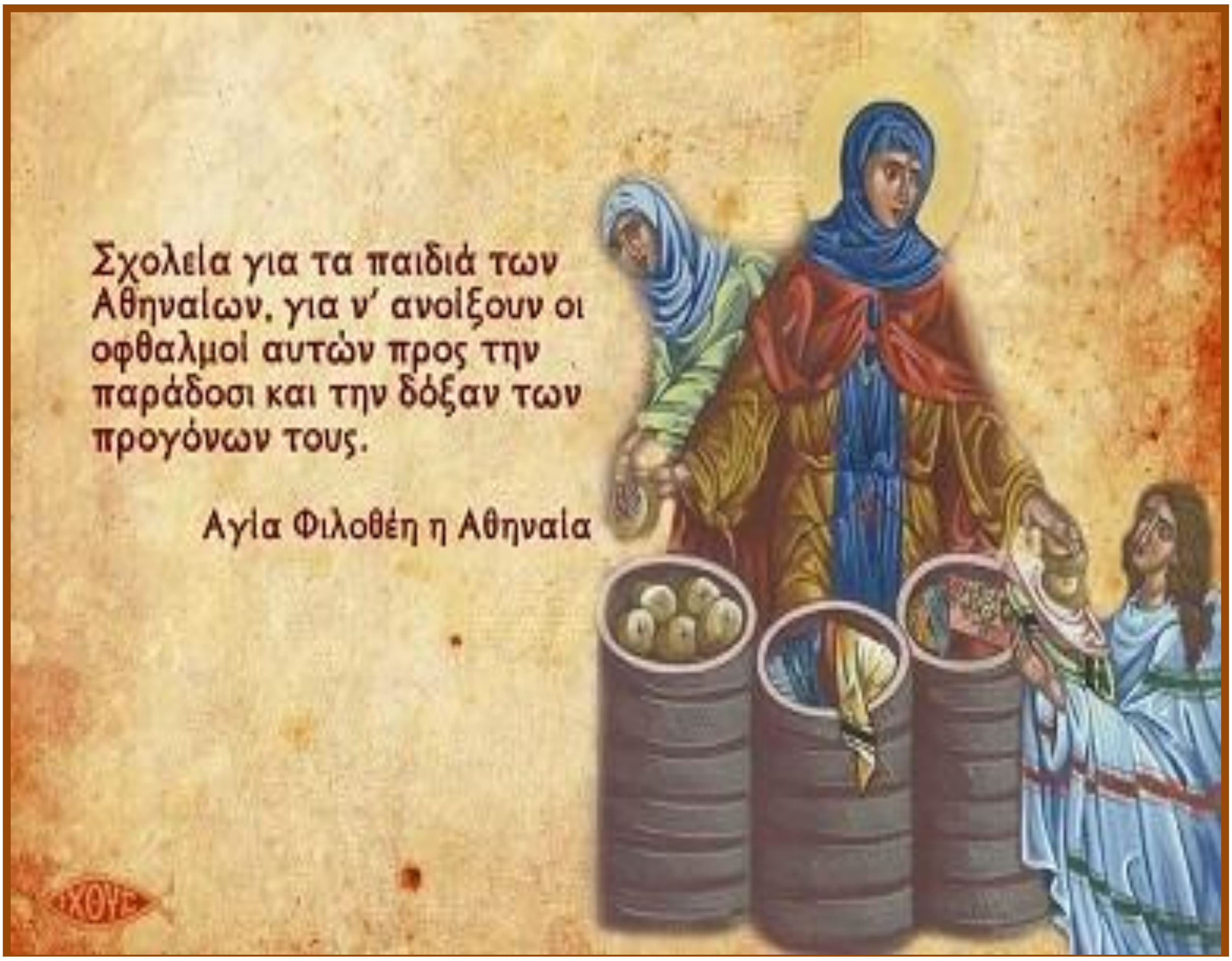

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

19-02-2020 † ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.
† ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΑΣ.
† *τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.*

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ´ (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

ᾌσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (......), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

19-02-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

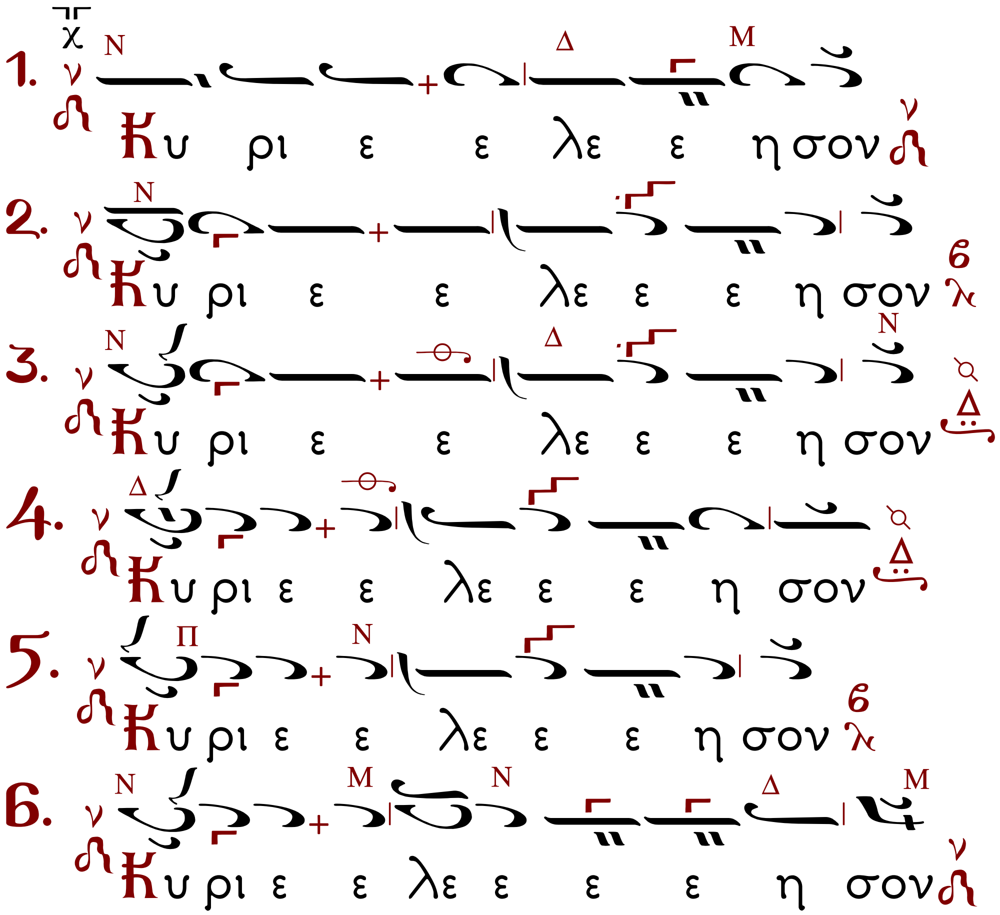

ΕΤΕΡΑ.

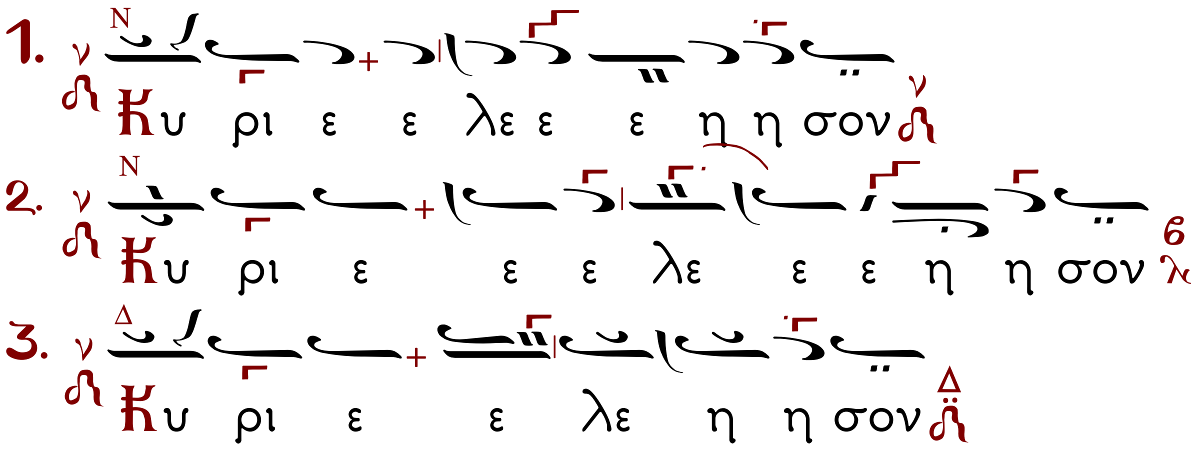

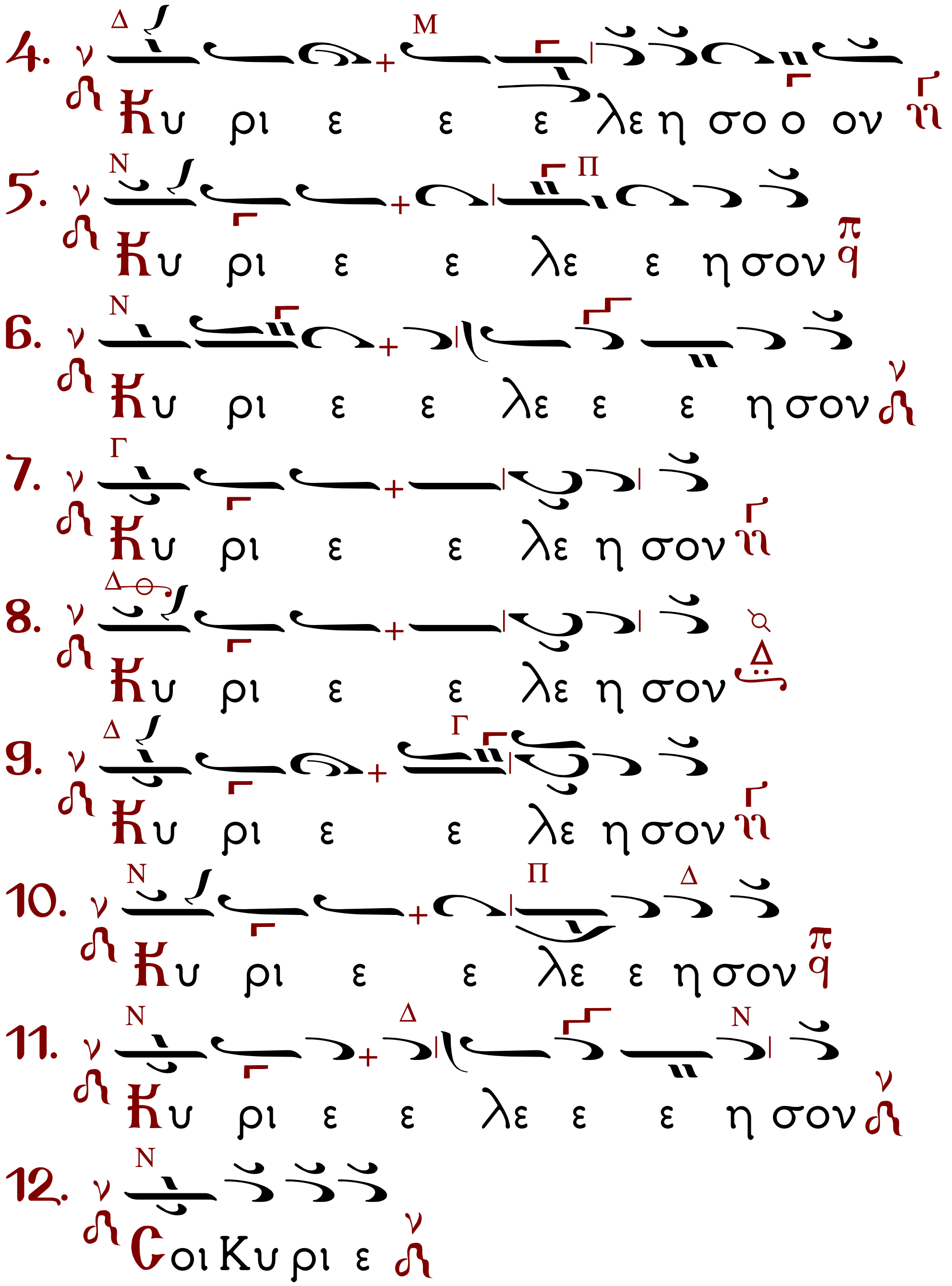
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Στιχηρὰ ι'.
Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἦχος Πα

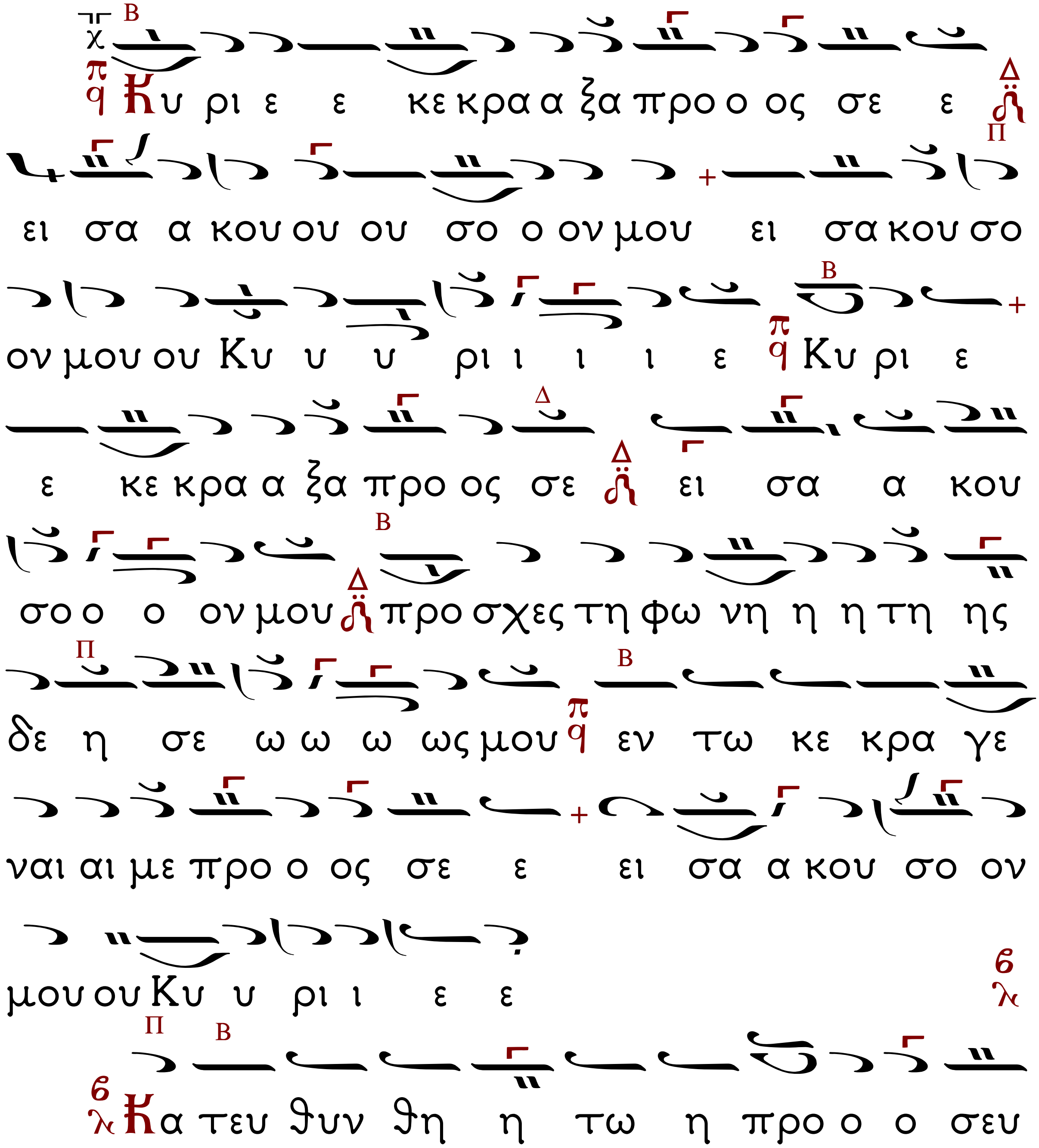

χη η η μου ως θυ μι α α α μα α

ε νω πι ο ο ο ον σου ε παα αρ σι ι ις

των ων χει ει ει ρω ω ω ω ων μου θυ σι

ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α

α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

Εἶτα ἱστῶμεν στίχους ς΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχος. Ε αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμος εστιν

Τὸ πανάριστον σκήνωμα καὶ ὑπέρλαμπρον ἄγαλμα, τὸ πανευκλεέστατον αὖθις ἄκουσμα, ὁ πολυποίκιλος στέφανος, τὸ στόμα τὸ παντέρπνοον, ὁ λιμὴν ὁ γαληνός, τῆς ἀγάπης ὁ σύνδεσμος, ὁ πολύρρυτος ποταμὸς τοῦ ἐλέους, ἀνεδείχθης καὶ φωστὴρ τῶν μοναζόντων, ὦ Φιλοθέη πανεύφημε.

Στίχος. Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος ἐν τῷ σκότει ἐπέλαμψας καὶ ὡς ἄνθος εὔοσμον καὶ μυρίπνοον ἐν τῷ χειμῶνι ἐξηνθησας ὡς φῶς καὶ ὡς ἥλιος ἐξανέτειλας φαιδρῶς ἐν Ἀθήναις, θερμαίνουσα καὶ φωτίζουσα τοὺς δουλείᾳ στυγνῇ ἐζοφωμενους· ὅθεν ἅπαντες τιμῶμεν, ὦ Φιλοθέη, τὴν μνήμην σου.

Στίχος. Α πο φυ λα κης πρω ι ας

με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον

Κυ ρι ον

Ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, αἰχμαλώτων ἀνάρρυσις καὶ παρθένων σύνταξις, μῆτερ, γέγονας πρὸς χριστομάχον δὲ τύραννον δεινῶς ἀντεπάλαισας καὶ ἀγῶνα τὸν καλὸν μαρτυρίῳ ἐσφράγισας· διὰ τοῦτο σε ὁ Χριστὸς ἀγαπήσας εἰς τάς ἄνω οὐρανίους ἀναπαύσεις ἀνεκαλέσατο, ἔνδοξε.

Ἕτερα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Στίχος. Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω

το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ

τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του

Δεῦτε, ὦ φιλέορτοι, τὴν Φιλοθέην ἐν ᾄσμασι καὶ ᾠδαῖς καταστέψωμεν, πανήγυριν ἄγοντες ἱερὰν καὶ θείαν· αὕτη γὰρ ὁσίως ὄντως ἐβίωσεν ἐν γῇ καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τὴν πίστιν ἔδειξε· διὸ καὶ τὸ διάδημα τὸ τῆς ἀθλήσεως εἴληφεν ἐκ χειρὸς τοῦ δοξάζοντος τοὺς αὐτὸν ἀγαπήσαντας.

Στίχος. Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες

οι λα οι

Ἔδωκεν, ἐσκόρπισε τὸν πλοῦτον ἅπαντα, χαίρουσα, τοῖς πτωχοῖς καὶ τοῖς πένησι· Θεῷ γὰρ ἐδάνειζε δωρεὰν διδοῦσα· ὅθεν καὶ πλουσίως τῇ Φιλοθέῃ ὁ Σωτὴρ τὴν θείαν χάριν ἀνταποδέδωκε· χορῷ γὰρ συγκατέλεξε τῷ τῶν Ἁγίων τὴν πάντιμον, ἐκτενῶς ἱκετεύουσαν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Στίχος. Ο τι ε κρα ται ω θη το

ε λε ος αυ του εφ η μας και η α

λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι

ω να

Κόσμον καὶ εὐπρέπειαν τὴν ἀρετὴν ἐνεδύσατο Φιλοθέη ἡ ἔνδοξος τὴν πίστιν τηρήσασα μετὰ σωφροσύνης, ἐν ἁγιασμῷ τε καὶ δι΄ ἀγάπης ἀληθοῦς λαμπρῶς τὸν δρόμον αὐτῆς τετέλεκε· διὸ καὶ τὴν οὐράνιον ἐνδεδυμένη λαμπρότητα, ἐντυγχάνει πρὸς Κύριον θείας δόξης τυχεῖν ἡμᾶς.

Ἦχος Πα
Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω
και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι
Παν τα τα σα και σε αυ την τω Θε ω
ω κα θι ι ε ε ε ρω ω ω ω σας νουν
και ψυ χην και καρ δι ι ι ι α α αν
και σω ω ω ω μα της φω νης γαρ του Ευ
αγ γε λι ου α κου σα α σα χρυ σον και τι
μην και τα παν τα κα τε ε λι ι ι πες
ορ φα νων δε και χη ρων και πτω χω ων
μη η τηρ γε ε ε ε γο ο ο ο νας δι

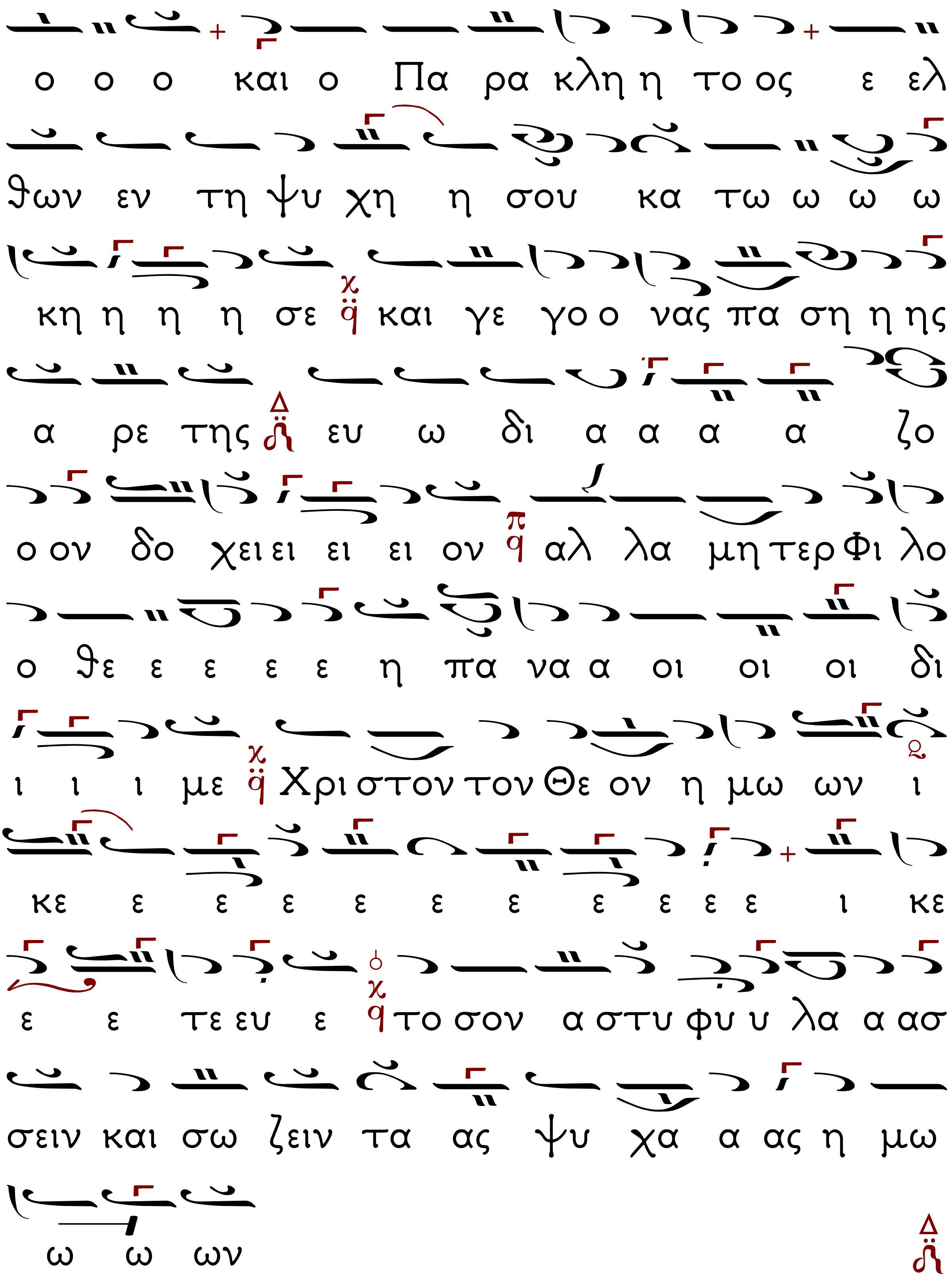
ο ο ο και ο Πα ρα κλη η το ος ε ελ
θων εν τη ψυ χη η σου κα τω ω ω ω
κη η η η σε και γε γο ο νας πα ση η ης
α ρε της ευ ω δι α α α α ζο
ο ον δο χει ει ει ει ον αλ λα μη τερ Φι λο
ο Θε ε ε ε ε η πα να α οι οι οι δι
ι ι ι με Χρι στον τον Θε ον η μω ων ι
κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ι κε
ε ε τε ευ ε το σον α στυ φυ υ λα α ασ
σειν και σω ζειν τα ας ψυ χα α ας η μω
ω ω ων

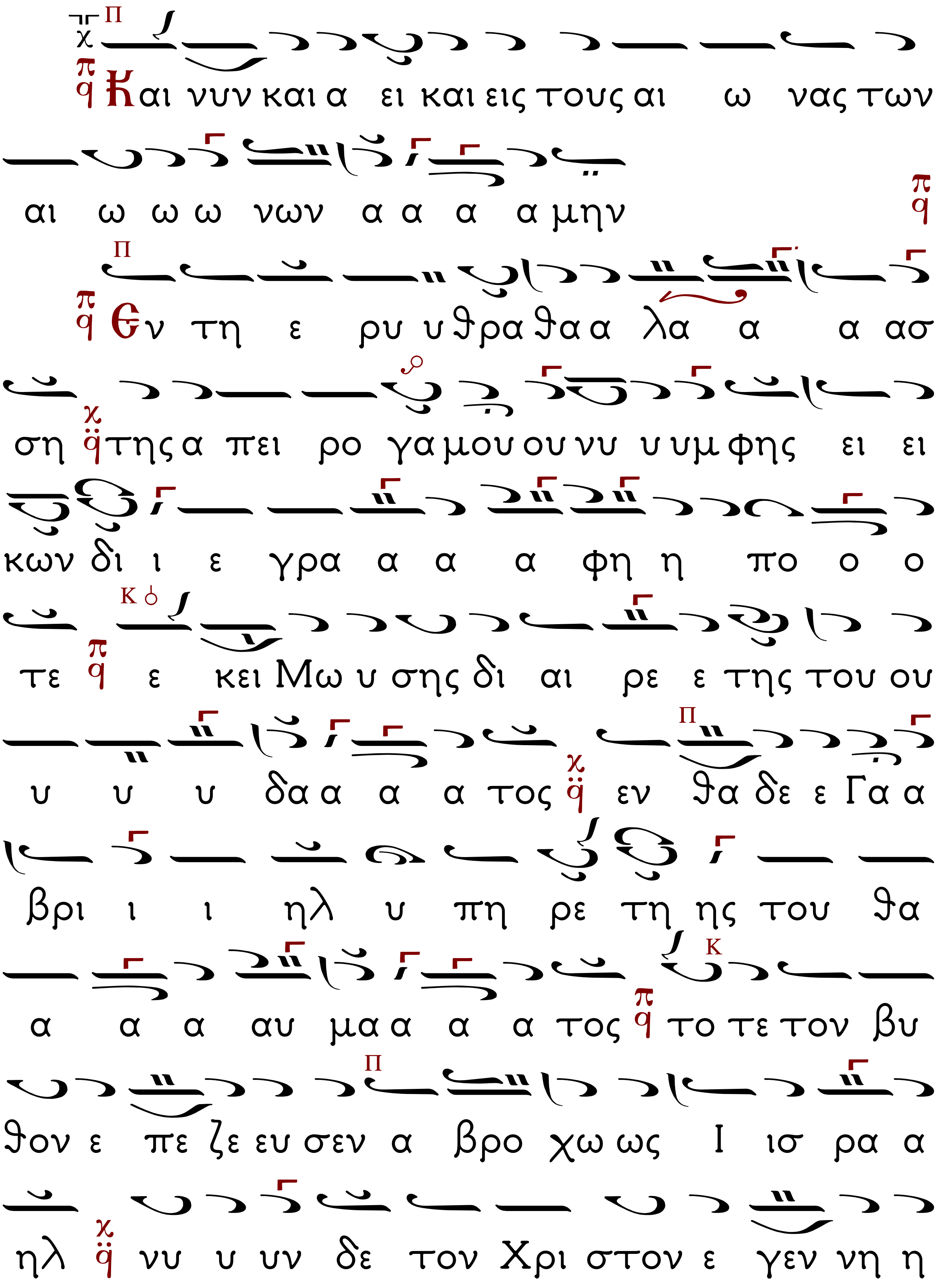
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω ω νων α α α α μην
Εν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α ασ
ση της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμ φης ει ει
κων δι ι ε γρα α α α φη η πο ο ο
τε ε κει Μω υ σης δι αι ρε ε της του ου
υ υ υ δα α α α τος εν θα δε ε Γα α
βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του θα
α α α αυ μα α α α τος το τε τον βυ
θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χως Ι ισ ρα α
ηλ νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γεν νη η

σεν α ασποορως η Παρθε ε ε νο ος

η θα λα αασ σα α με τα την πα ρο

δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε εμει νε εν α

α α βαα α α τος η α α α α α α

α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος με τα την κυ

η σιν του Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νεν α

α α α α φθοο ο ο ρος ο ω ω ω

ων και αι προ ο ων και φα νεις ως αν θρω ω

πο ος Θε ε ος ε λε η σο ο ον η μα α α

ααα α ας

19-02-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

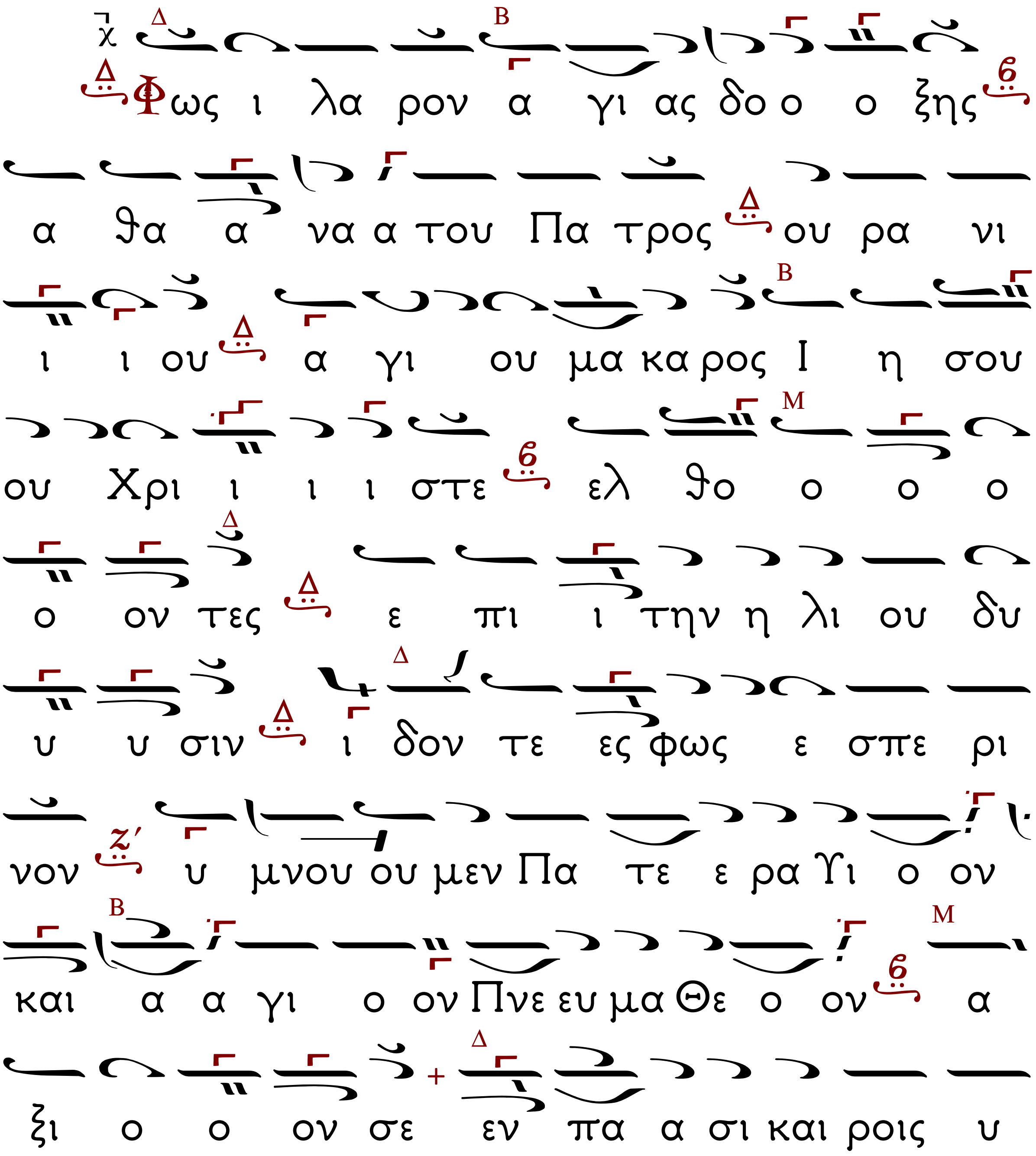

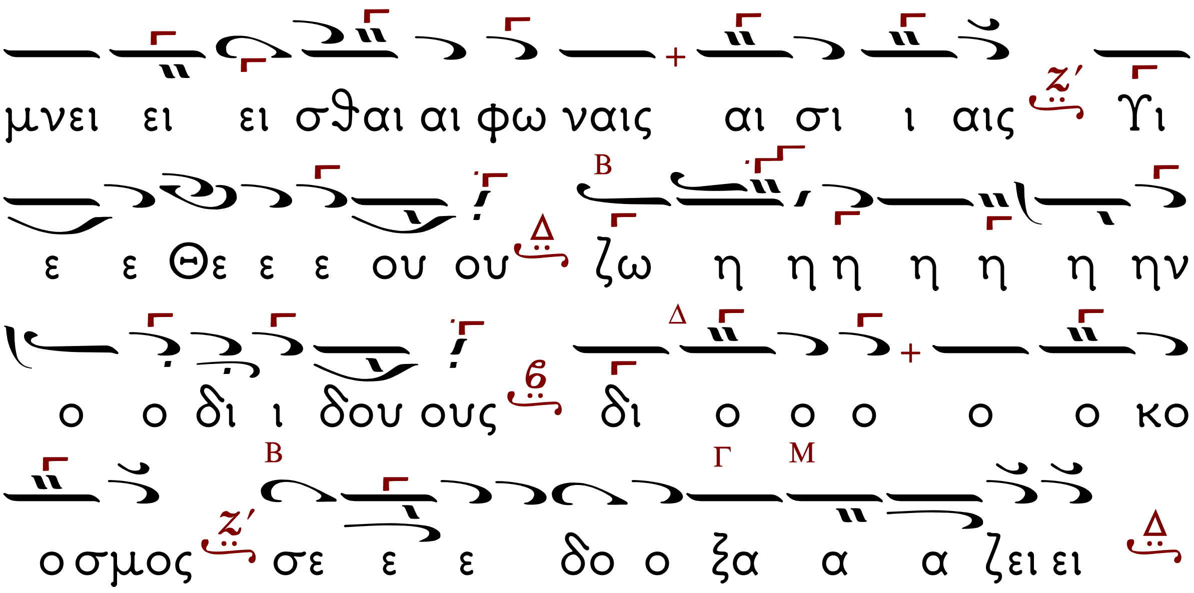

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. α' Νη

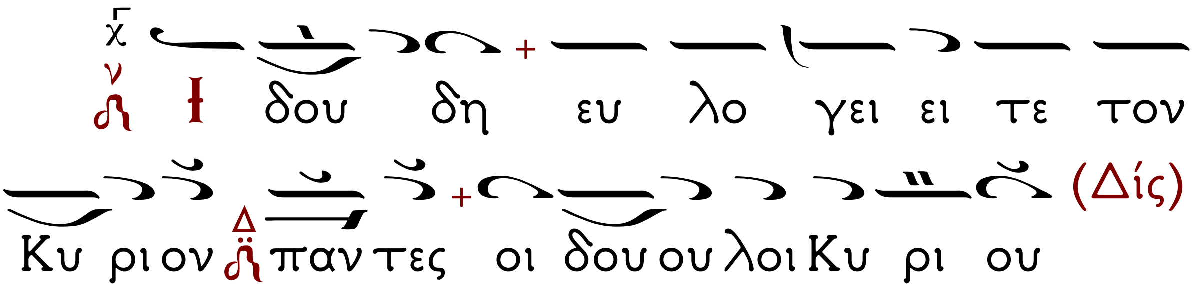

Στίχ. **Ο**ἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.

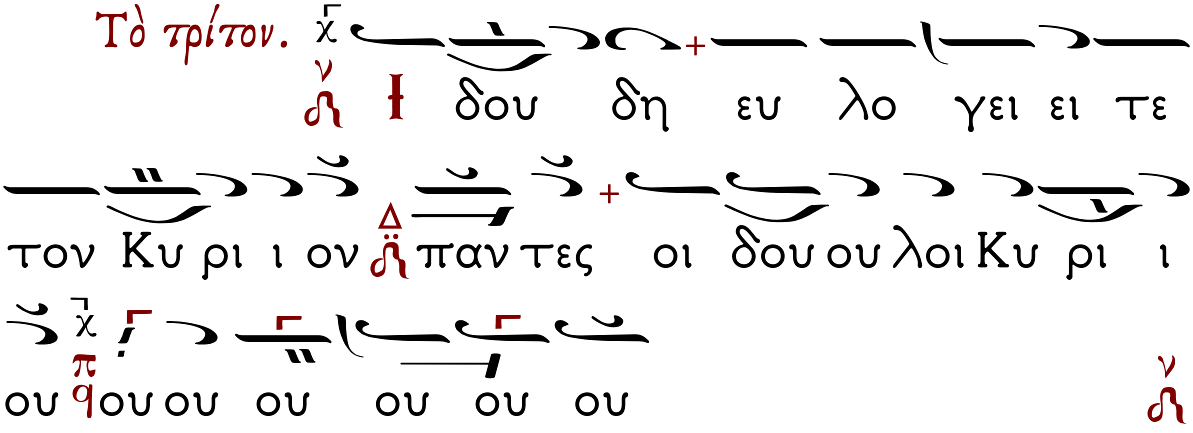

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.
Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

Κυ υ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
(Δίς)
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι
μου εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το
ο ον

Προκείμενον.
Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.
Ἦχος Πα

Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με πα σας τας η με ρας της ζω ης μου (Δὶς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου ου

Προκείμενον.
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.
Ἦχος πλ. δ΄ Κε

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον με και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις με (Δίς)

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον με και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει εις με ε ε

19-02-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. α' Βου

Η βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον (Δίς)

και την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Η βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη η ην

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος Βαρύς

Ο Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει το ε λε ο ος σου προ φθα α σει με (Δίς)

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Ο Θε ος αν τι λη η πτωρ μου ει ει το ε λε ο ος σου προ φθα α σει με ε ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΛΑ΄ 10, 26)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. Ε΄, 15-23 & Ϛ΄, 1-3)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καί ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. Ε΄, 15-23 & Ϛ΄, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ’ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ

κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτήν.
Στιχηρὰ ἰδιόμελα.
Ἦχος α΄.

Δεῦτε σήμερον, πιστοί, τὴν ἁγίαν Φιλοθέην τιμήσωμεν καὶ τελοῦντες ἑορτὴν πρὸς αὐτὴν ἐν πίστει ἐκβοήσωμεν ταῖς πρεσβείαις σου, μῆτερ, τὴν σὴν σκέπε πόλιν καὶ ταύτην διαφύλαττε διὰ παντὸς εἰρηνεύουσαν.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε σήμερον, πιστοί, τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ὑμνήσωμεν· τὸν Σταυρὸν γὰρ ἐπ᾽ ὤμων ἄρασα καὶ καλῶς ἀγωνισαμένη, ἀόκνως τάς ἐντολάς τοῦ Χριστοῦ ἐτέλεσε· νῦν δὲ τὰ ἐν κόσμῳ καταλιποῦσα, οὐ διαλείπει μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον πρεσβεύουσα.

Ἦχος β΄.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἐπίγειον ἐν ταῖς χερσὶ τῶν πτωχῶν παραθεμένη, ἀντί τούτου ἐκτήσω πλοῦτον οὐράνιον· δόξης δὲ καὶ ἡδονῶν καταφρονήσασα καὶ ἀσκητικῶς διελθοῦσα, μαρτυρικῶς τὸ ζῆν μετήλλαξας δι᾽ ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, Φιλοθέη πανέντιμε· αὐτῷ οὖν πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ καρδίᾳ σου σκηνώσασα, ὁσιομάρτυς Φιλοθέη, ἄνθος εὐῶδες καὶ φῶς ἱλαρὸν ἐν τῷ βαρεῖ τῆς δουλείας χειμῶνι ἐν Ἀθήναις ταῖς κλειναῖς σε ἀνέδειξεν· ὅθεν καὶ νῦν τῷ Χριστῷ Θεῷ μὴ παύῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος Νη

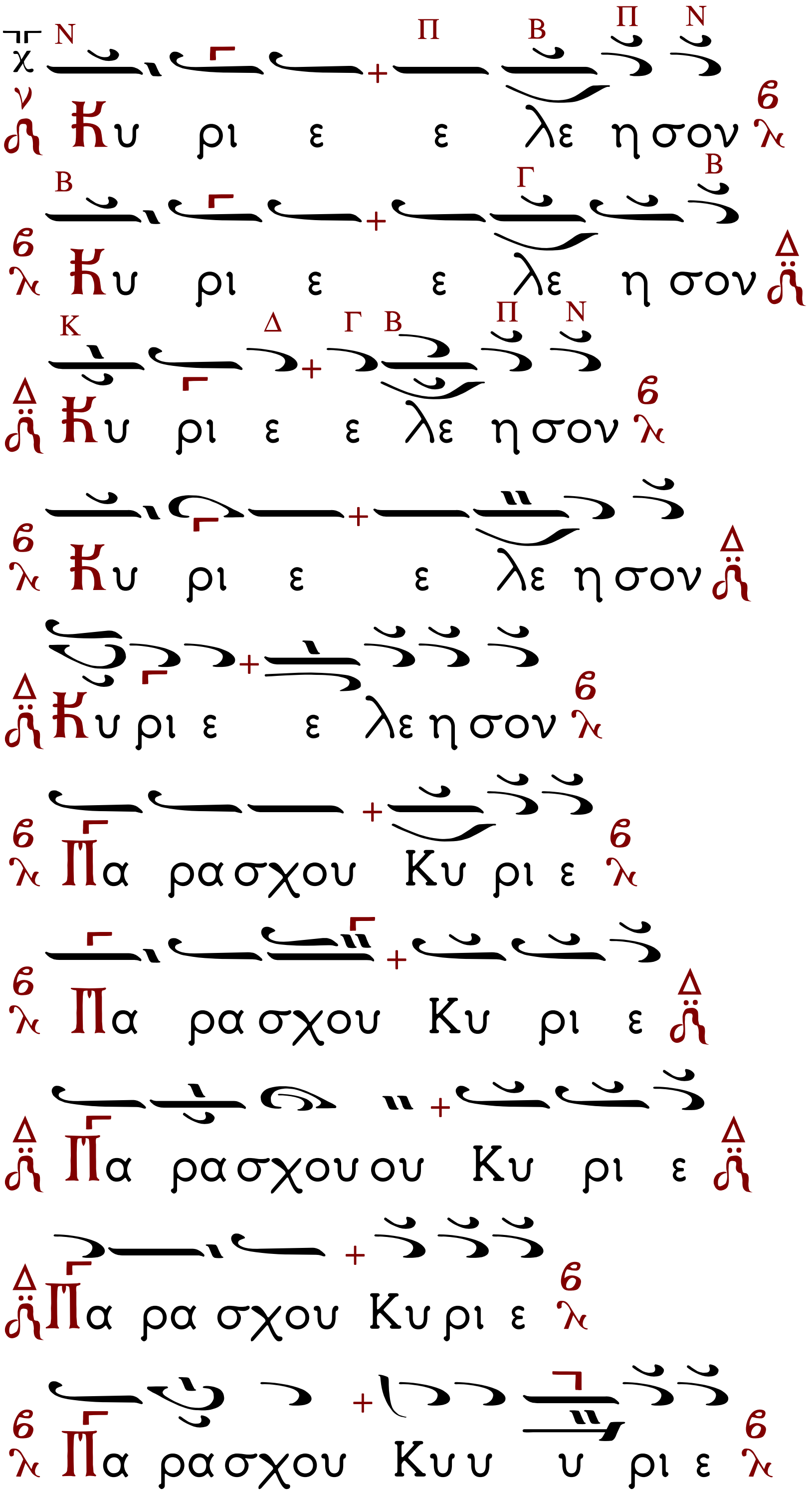

19-02-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

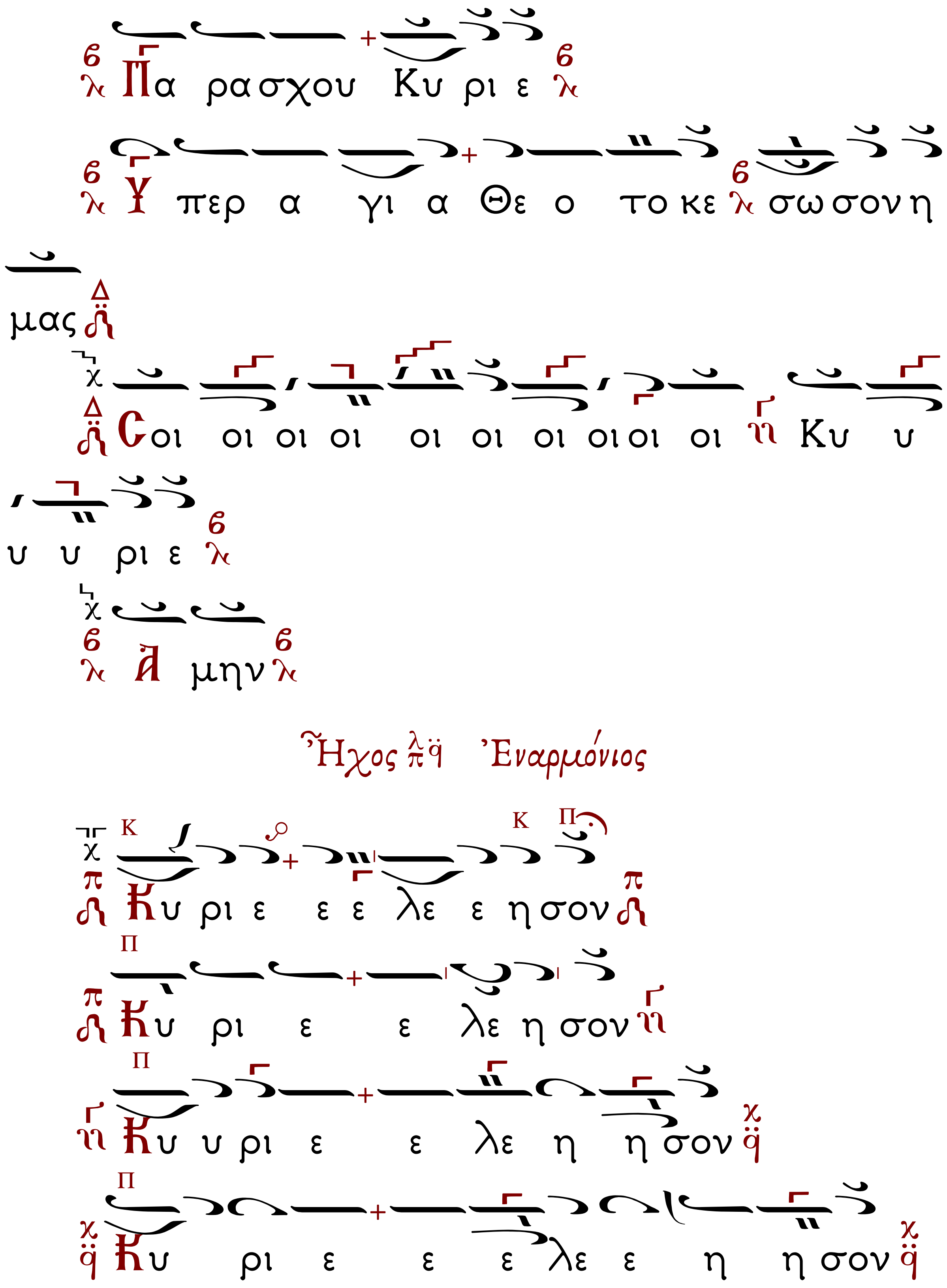

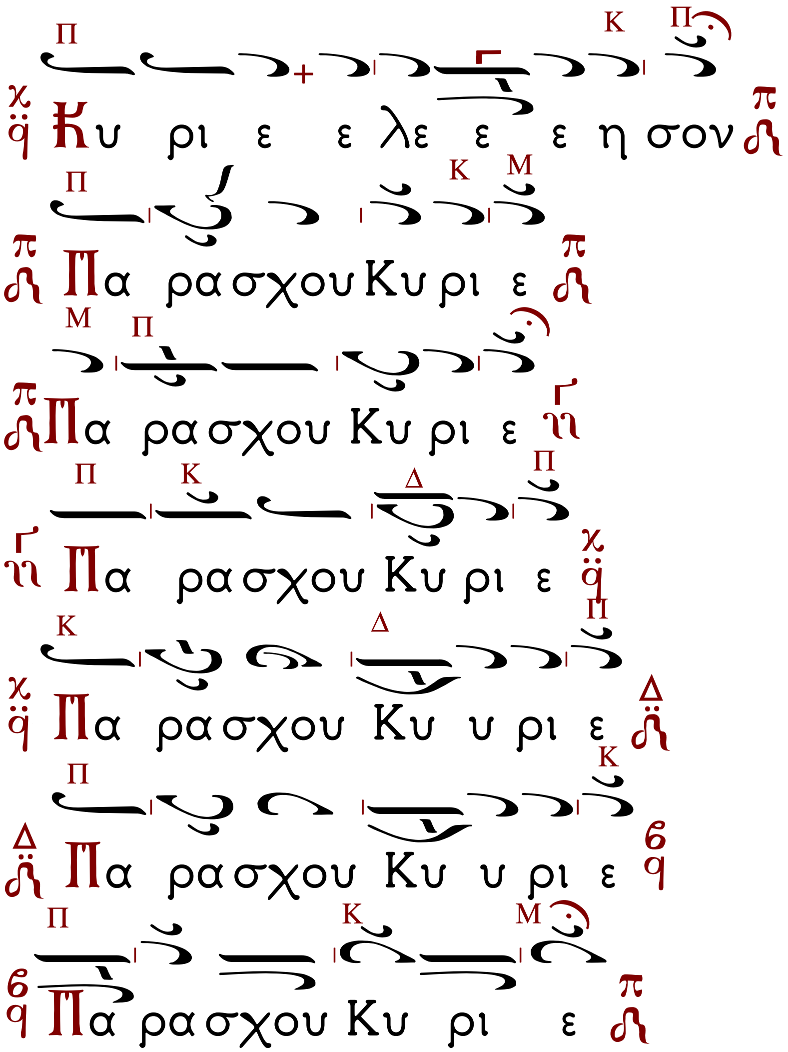
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε

19-02-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν.

Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων

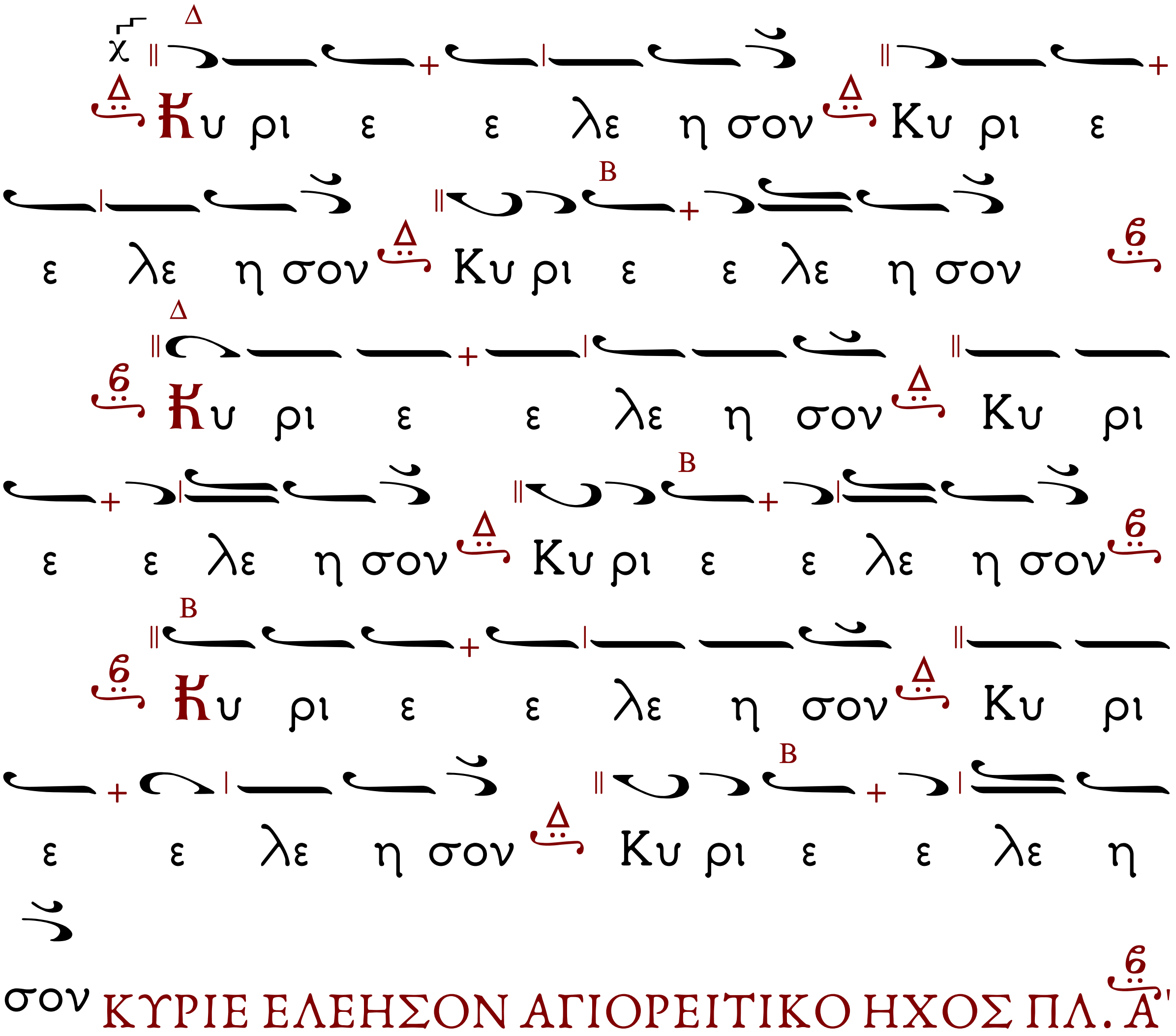

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

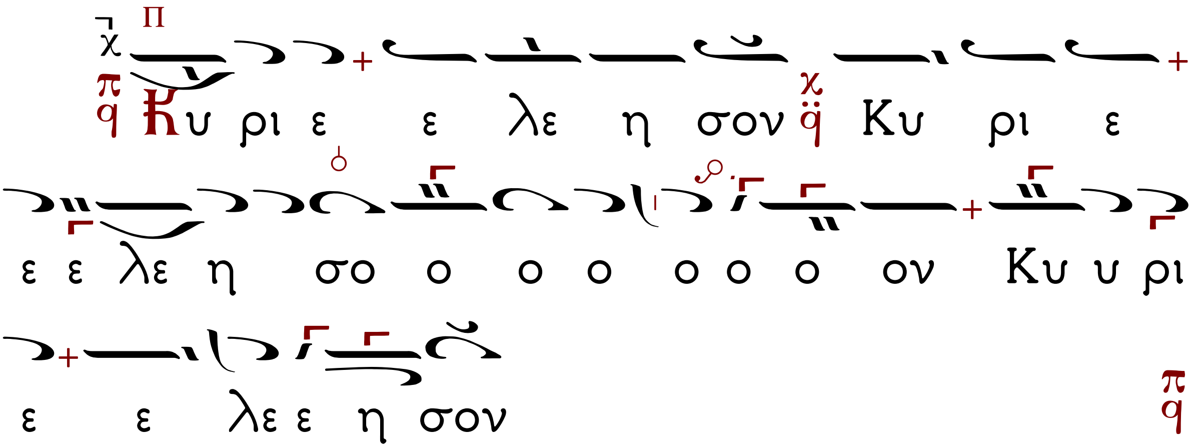

19-02-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἦχος πλ. α΄ Κε

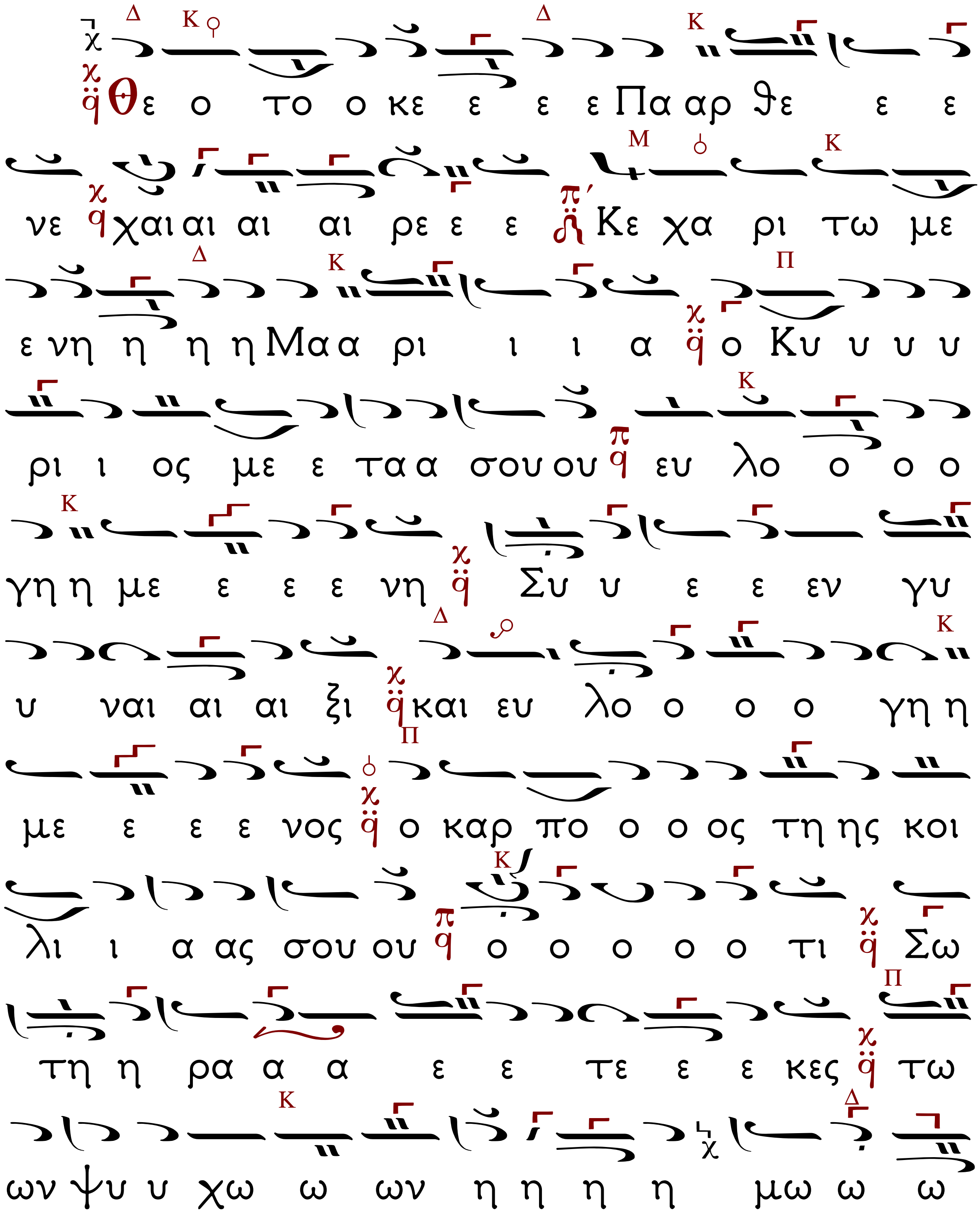

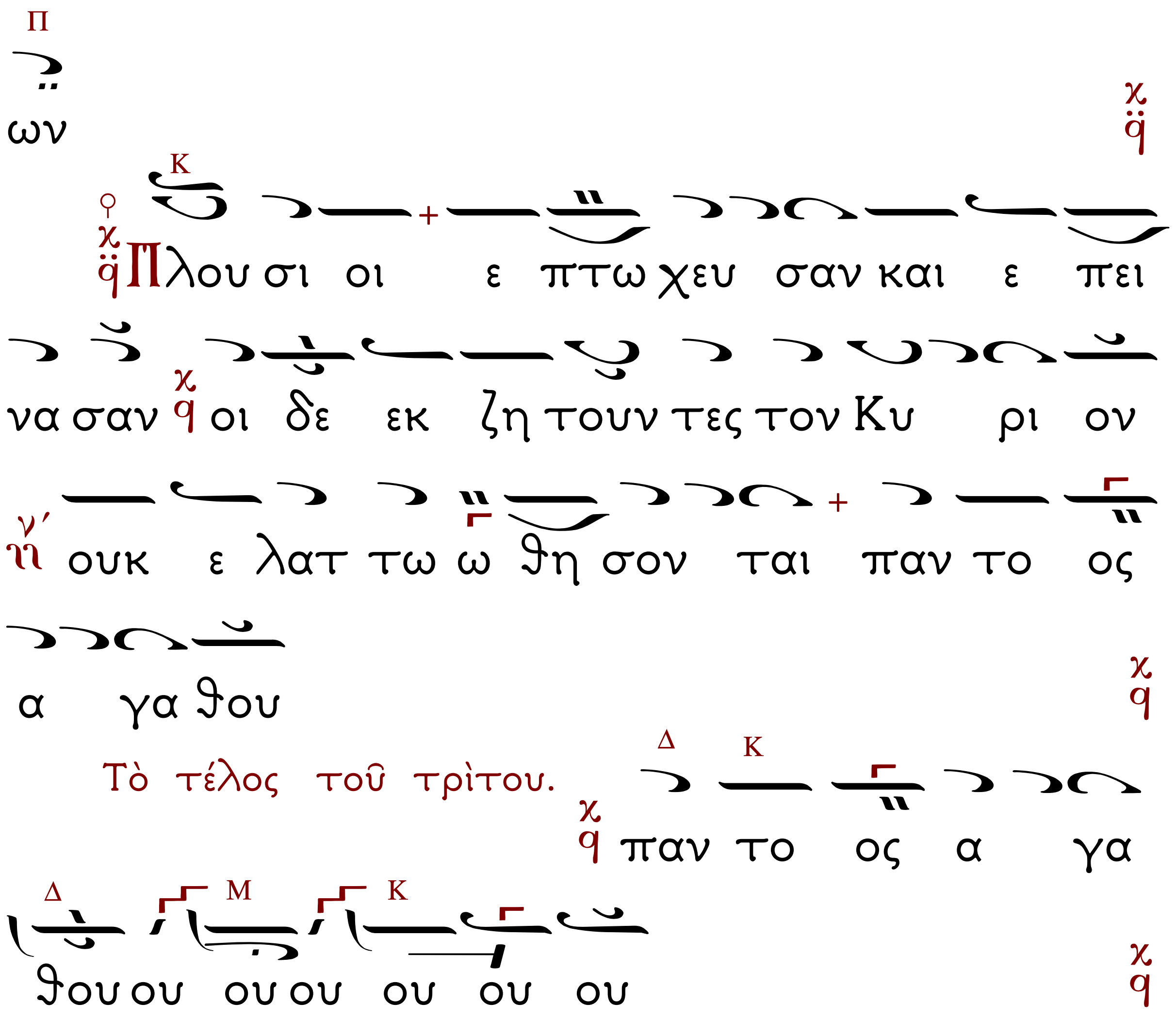
ων
Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει
να σαν οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον
ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος
α γα θου
Τὸ τέλος τοῦ τρὶτου.
παν το ος α γα
θου ου ου ου ου ου ου

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀθηνῶν ἡ Δορκάς! ὡς γὰρ ἐκείνη ἐν Ἰόππῃ, μαθήτρια πιστὴ τοῦ Χριστοῦ ἐγένου καὶ ὀρφανῶν καὶ χηρῶν μήτηρ καὶ προστάτις ἀναδέδειξαι· τὴν δόξαν ἐμίσησας καὶ τὸν πλοῦτον διέθηκας καὶ παρθενῶνα ὁσιότητος ἔδειμας, πλήρης ἔργων τε ἀγαθῶν ὤφθης, πάντιμε. Ὅθεν σου τὴν πανήγυριν τελοῦντες, τὴν λάρνακα τῶν σῶν λειψάνων κυκλοῦμεν καὶ σωτηρίας αἰτούμεθα τυχεῖν, Φιλοθέη, σαῖς πρεσβείαις πρὸς τὸν σῴζειν ἡμᾶς δυνάμενον.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Χαίροις, τῶν Ἀθηνῶν ἡ λαμπάς! ἡ ἐν τῷ βίῳ καιομένη καὶ φαίνουσα, ἡ πίστιν δι᾽ εὐποιΐας καὶ διὰ βίου ἁγνοῦ τὰς πρὸς σὲ φοιτώσας ἐκδιδάσκουσα· τροφὸς τούτων γέγονας καὶ προστάτις καὶ στήριγμα, διωκομένων ἀσφαλὲς καταφύγιον, νεανίδων τε αἰχμαλώτων ἀνάρρυσις. Ὥσπερ φωστὴρ διέλαμψας καὶ νύκτα ἐφώτισας τὴν ζοφερὰν τῆς δουλείας, ὦ Φιλοθέη, τοῦ Γένους σου· διό σε τιμῶμεν καὶ αἰτούμεθα πρεσβεύειν σε πρὸς τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Χαίροις, τῶν Ἀθηναίων ἡ γῆ! ὅτι τοῖς αἵμασι Μαρτύρων ἡγίασαι τὸ πάλαι μὲν Λεωνίδου, τῆς Φιλοθέης δὲ νῦν, τῆς ὁσίας ἅμα τε καὶ μάρτυρος. Αὐτῆς τὸ μαρτύριον καὶ τὸν ἔνδοξον θάνατον καὶ τὴν τοῦ βίου ἀρετὴν καὶ σεμνότητα ἑορτάζοντες, πρὸς αὐτὴν οὕτω λέγομεν· Μάρτυς Ὁσία, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε καὶ δεομένων ἐν πίστει τῆς προστασίας σου, πάντιμε· πολὺ γὰρ ἰσχύει ἡ πρεσβεία τῶν Ἁγίων πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Ἦχος πλ. α′ Νη

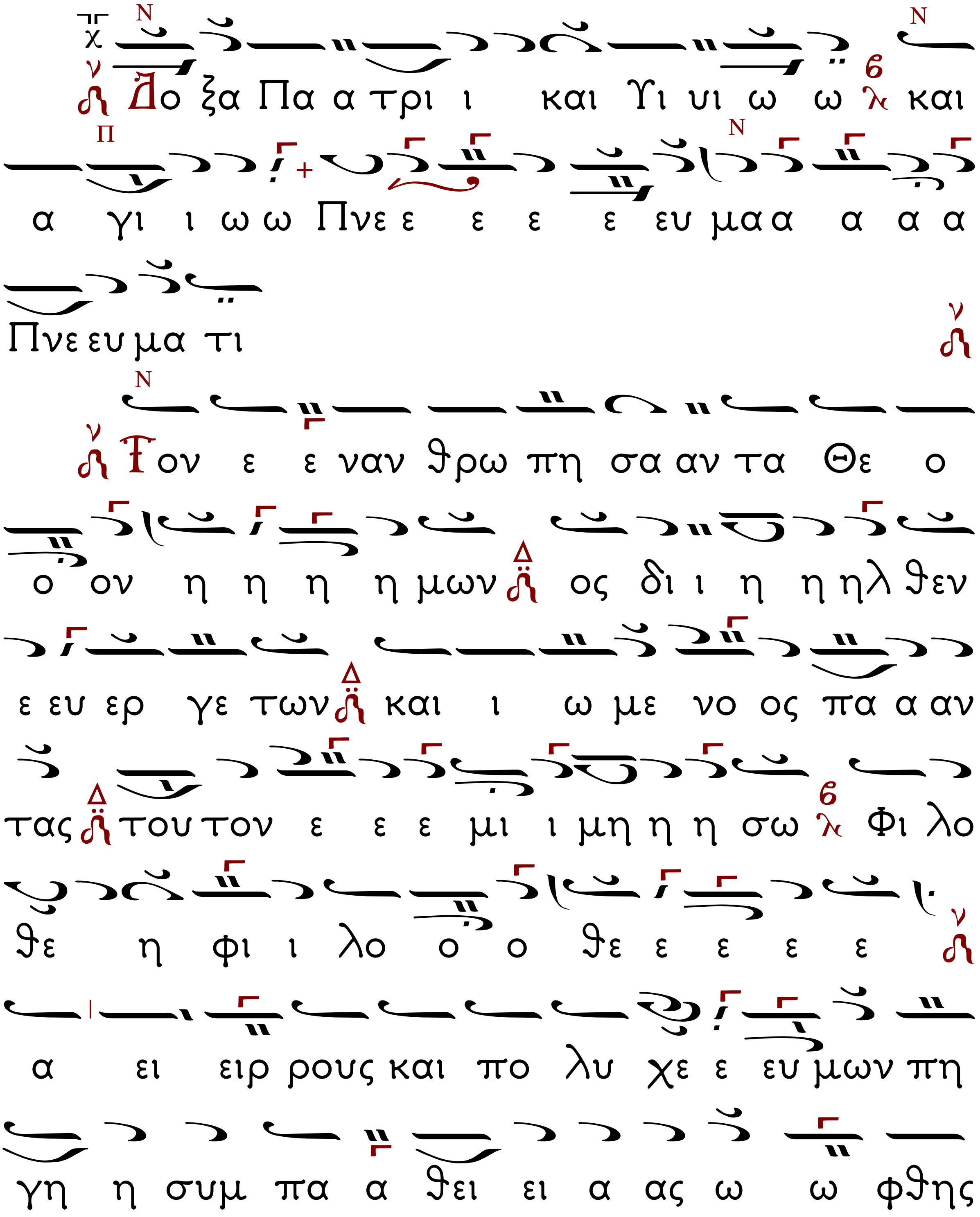
Δο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω ω και
α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α α
Πνε ευ μα τι
Τον ε ε ναν θρω πη σα αν τα Θε ο
ο ον η η η η μων ος δι ι η η ηλ θεν
ε ευ ερ γε των και ι ω με νο ος πα α αν
τας του τον ε ε ε μι ι μη η η σω Φι λο
θε η φι ι λο ο ο θε ε ε ε ε
α ει ειρ ρους και πο λυ χε ε ευ μων πη
γη η συμ πα α θει ει α ας ω ω φθης

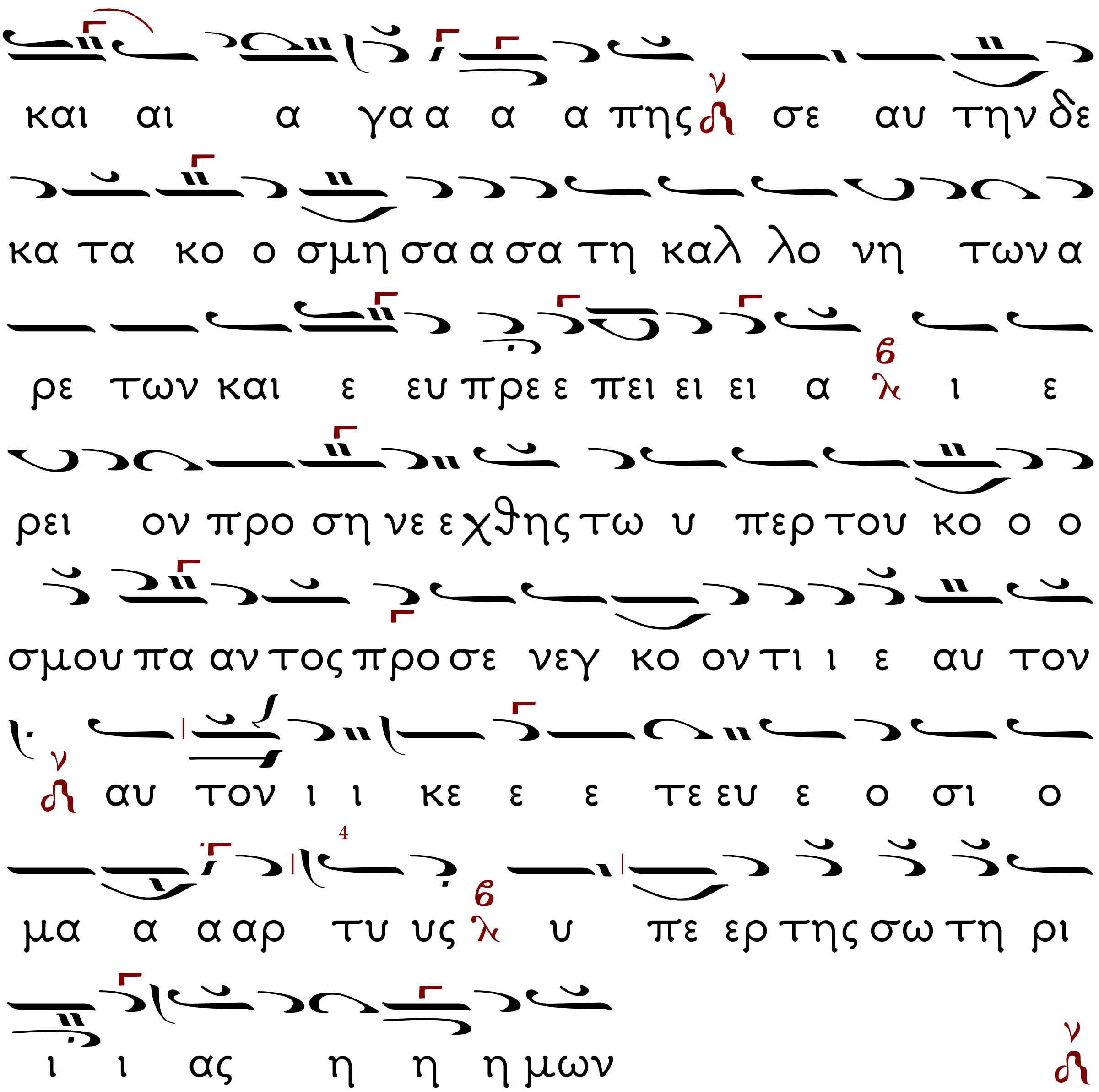
και αι α γαα α α της σε αυ την δε
κα τα κο ο σμη σα α σα τη καλ λο νη των α
ρε των και ε ευ πρε ε πει ει ει α ι ε
ρει ον προ ση νε ε χθης τω υ περ του κο ο ο
σμου πα αν τος προ σε νεγ κο ον τι ι ε αυ τον
αυ τον ι ι κε ε ε τε ευ ε ο σι ο
μα α αρ τυ υς υ πε ερ της σω τη ρι
ι ι ας η η η μων

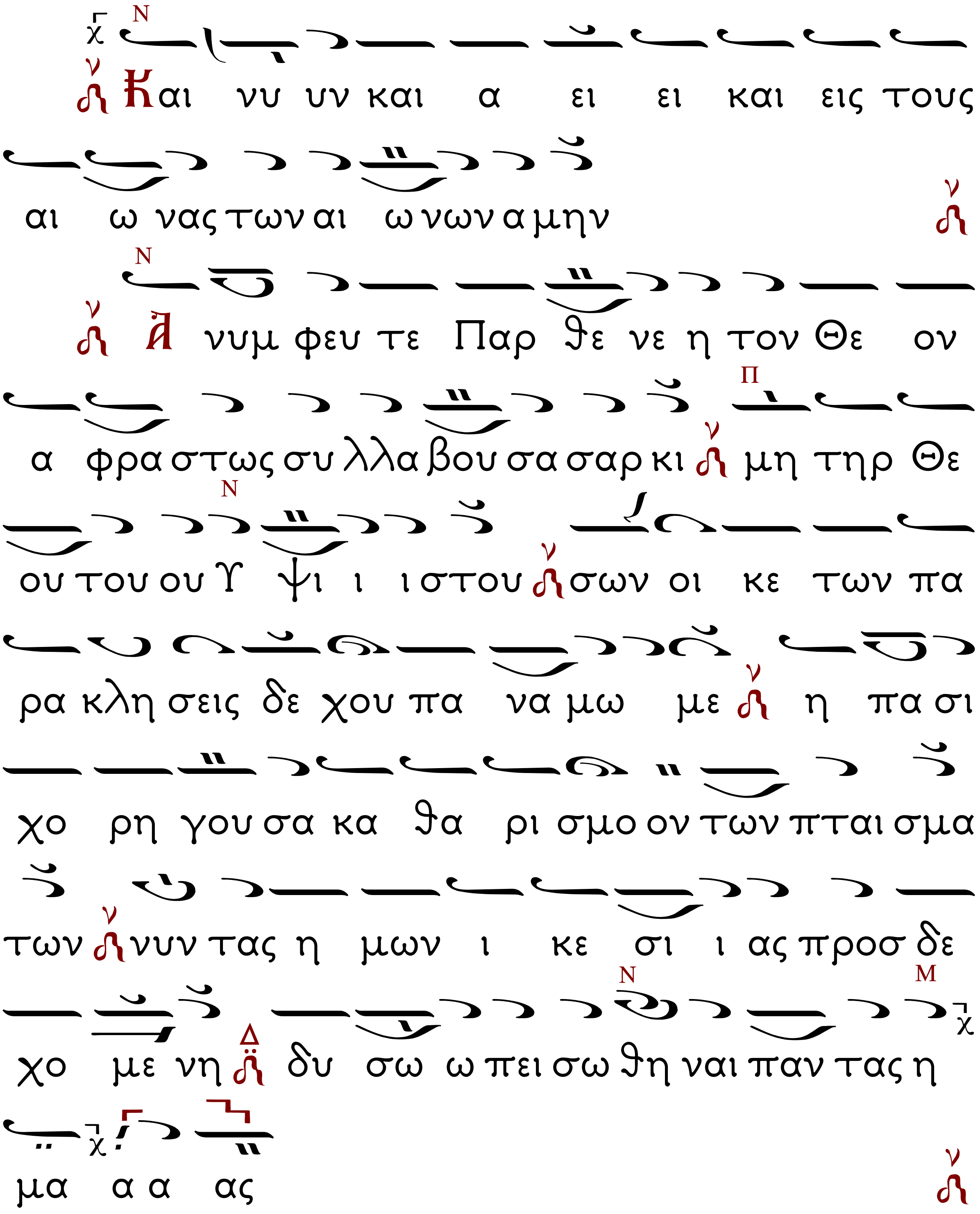
Και νυ υν και α ει ει και εις τους
αι ω νας των αι ω νων α μην
Α νυμ φευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον
α φρα στως συ λλα βου σα σαρ κι μη τηρ Θε
ου του ου Υ ψι ι ι στου σων οι κε των πα
ρα κλη σεις δε χου πα να μω με η πα σι
χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται σμα
των νυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε
χο με νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας η
μα α α ας

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

19-02-2020 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄ Κε

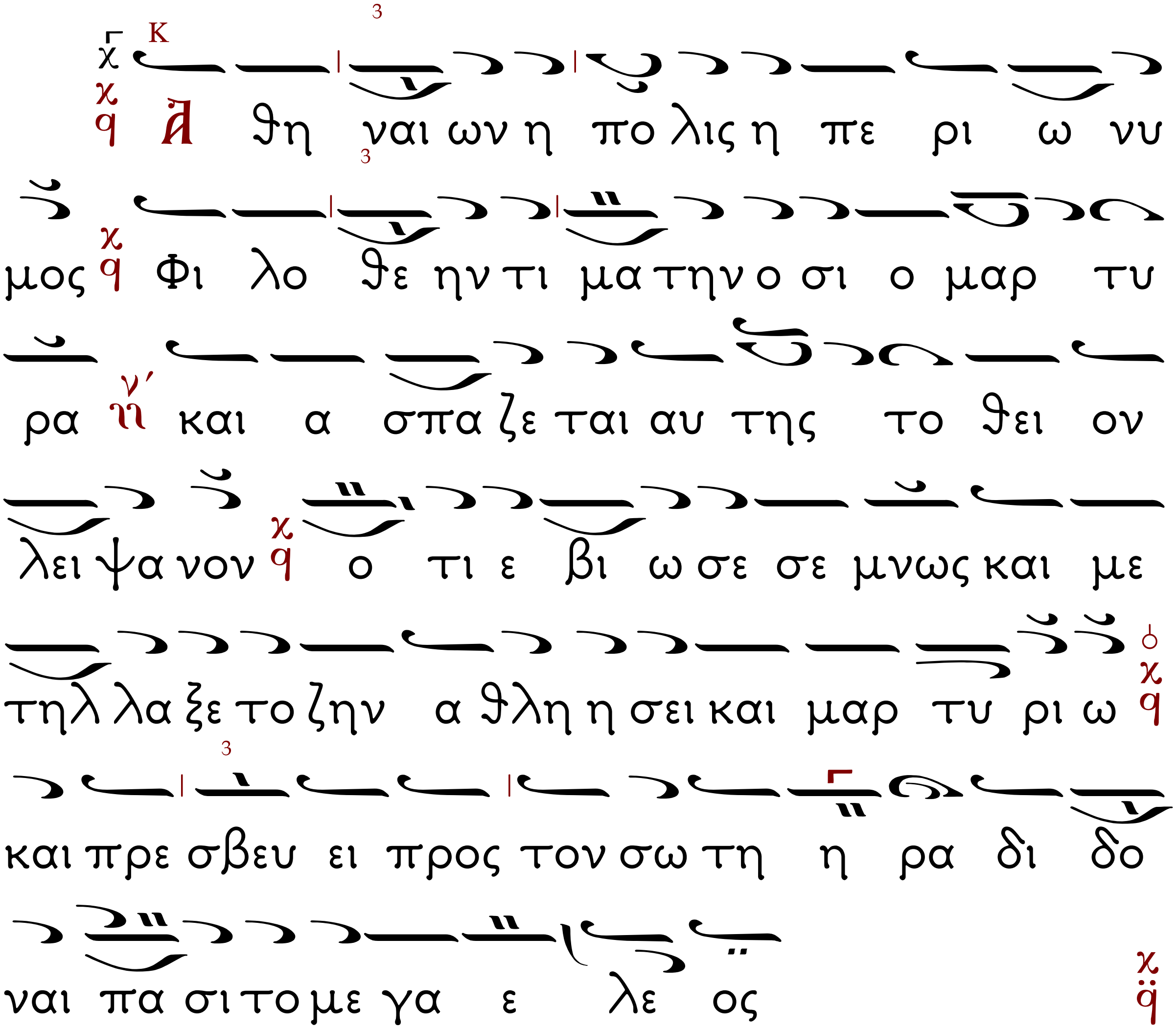

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι Και νυν και α ει και εις

τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον. Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι

ο δευ τος χαι ρε τει χος και σκε πη των προ

στρε χον των εις σε χαι ρε α χει μα στε λι μην

και α πει ρο γα με η τε κου σα εν σαρ κι

τον Ποι η την σου και Θε ον πρε σβευ ου σα

μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν των και

προ σκυ νου ουν των τον το ο κο ον σου ου ου

ου

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ΄), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,

ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
Δε ε σπο τα α α

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΙΘ΄ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

19-02-2020 † ΟΡΘΡΟΣ.
† ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΑΣ.
† *τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.*

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Θε ο ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΙΘ΄ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

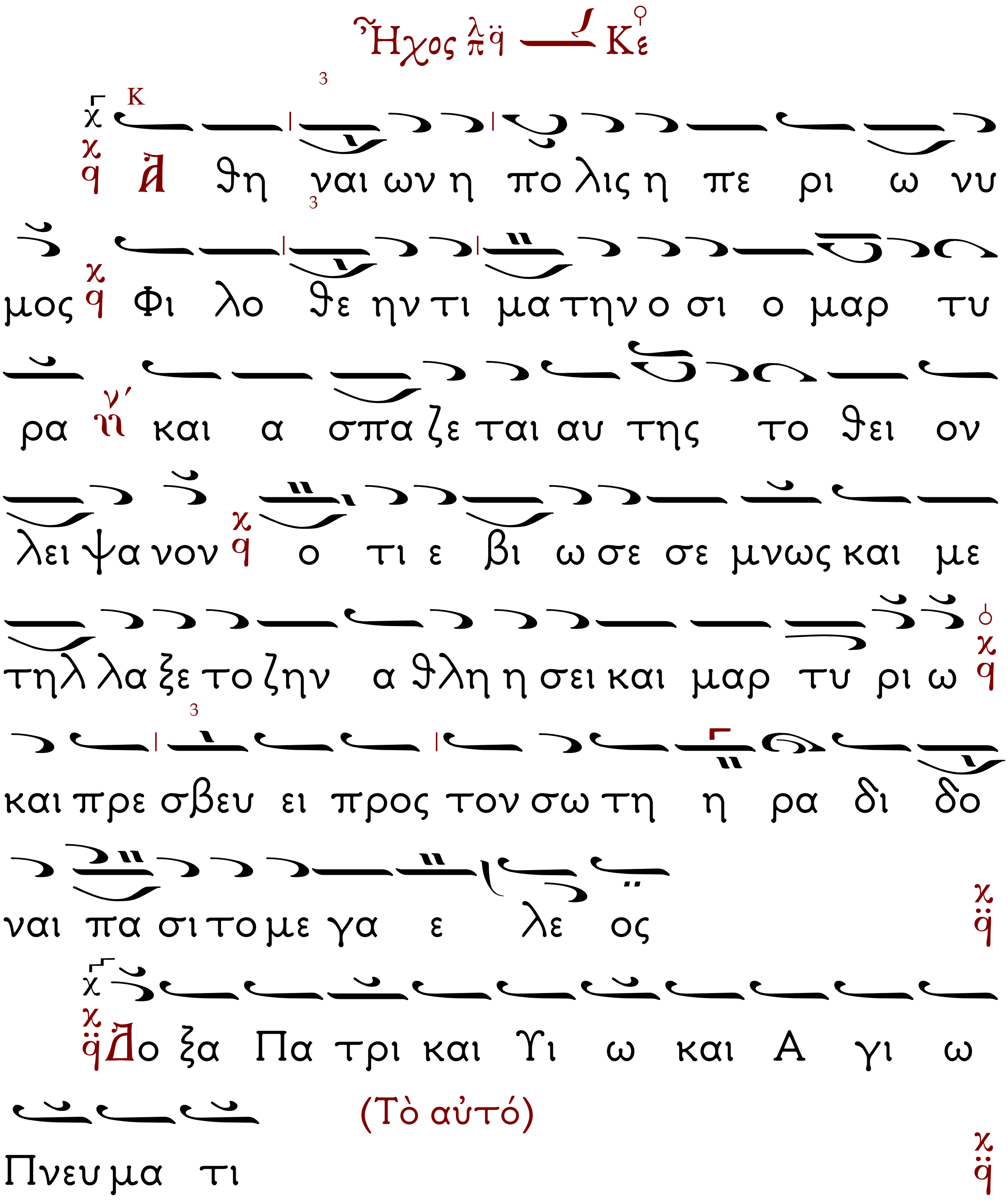

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
τος χαι ρε τει χος και σκε πη των προ στρε χον
των εις σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει
ρο γα με η τε κου σα εν σαρ κι τον Ποι η
την σου και Θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει
πης υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ
νου ουν των τον το ο κο ον σου ου ου ου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. Κάθισμα.
Ἦχος α΄.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἐποίησε μονὴν παρὰ σοί, Φιλοθέη, καὶ γέγονας παράδεισος ἀρετῆς καὶ σεμνότητος· βίον ἅγιον εὐεργετοῦσα διῆλθες καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐδέξω· διό σε γεραίρομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν. Κάθισμα.
Ἦχος δ΄.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ πνεύματι ζέουσα, Ὁσιομάρτυς Χριστοῦ, Κυρίῳ δουλεύουσα καὶ προσευχῇ ἐκτενεῖ ἐν κόσμῳ ἐβίωσας· ἔχαιρες τῇ ἐλπίδι, ὑπομένουσα θλίψεις, χρείαις δὲ τῶν ἁγίων ἐν σπουδῇ ἐκοινώνεις· διό περ καὶ νῦν τιμῶμεν πάντες τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάχραντε· λῦσον τάς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας καὶ τὰ θράση, Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τῷ στεφάνῳ κοσμουμένη καὶ ἐν τῷ αἵματί σου, μῆτερ, λελουμένη, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, τὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἀκάνθαις στεφανωθέντα καὶ τὴν πλευρὰν νυγέντα καὶ θείῳ αἵματι τὴν ἀρὰν τῆς Εὔας ἀποπλύναντα καὶ τὴν ὁδὸν πρὸς οὐρανὸν καὶ αὖθις τὸν παράδεισον τοῖς ἀνθρώποις ἀνοίξαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε, ἁγνή, εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει ἀκαταπαύστως, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεον.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΙΘ΄ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ΄ τος

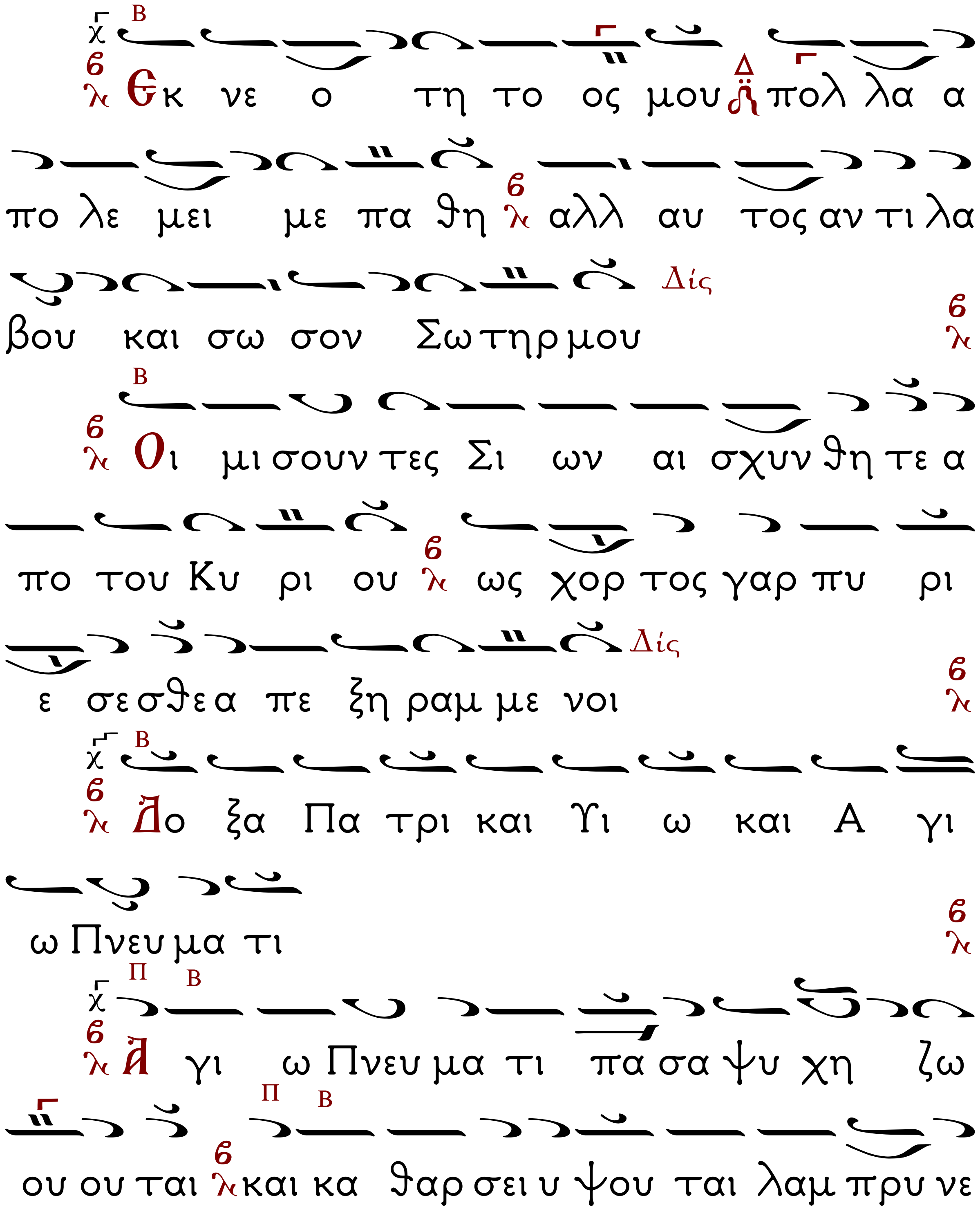

ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι

ον και προ σε ε σχε μοι (Δίς)

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστι το ὄνομα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ.

Τὸ τρίτον.

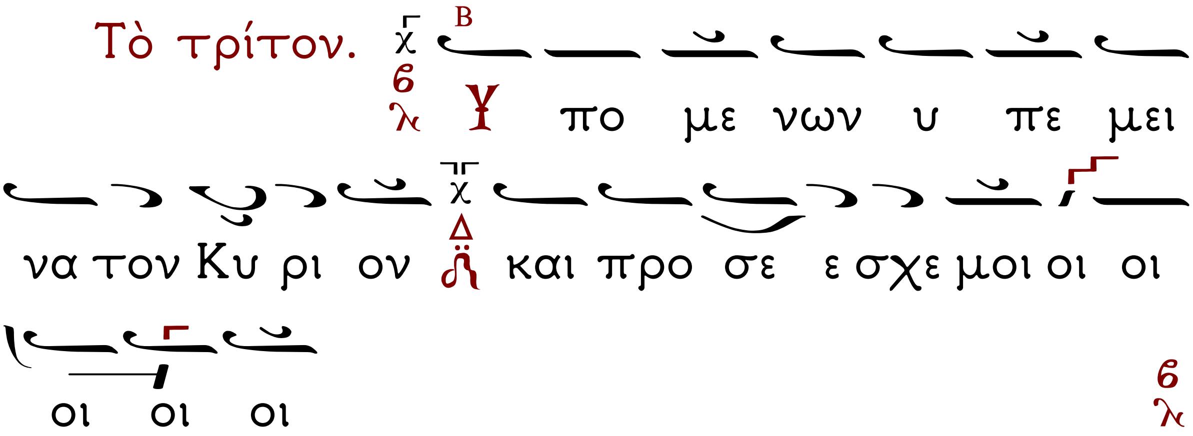
Υ πο με νων υ πε μει
να τον Κυ ρι ον και προ σε ε σχε μοι οι οι
οι οι οι

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός:
Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Χορός:
Α μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον
Αι νε σα τω πνο η πα

σα τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Και τω πνευ μα τι σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:
Δο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς

σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

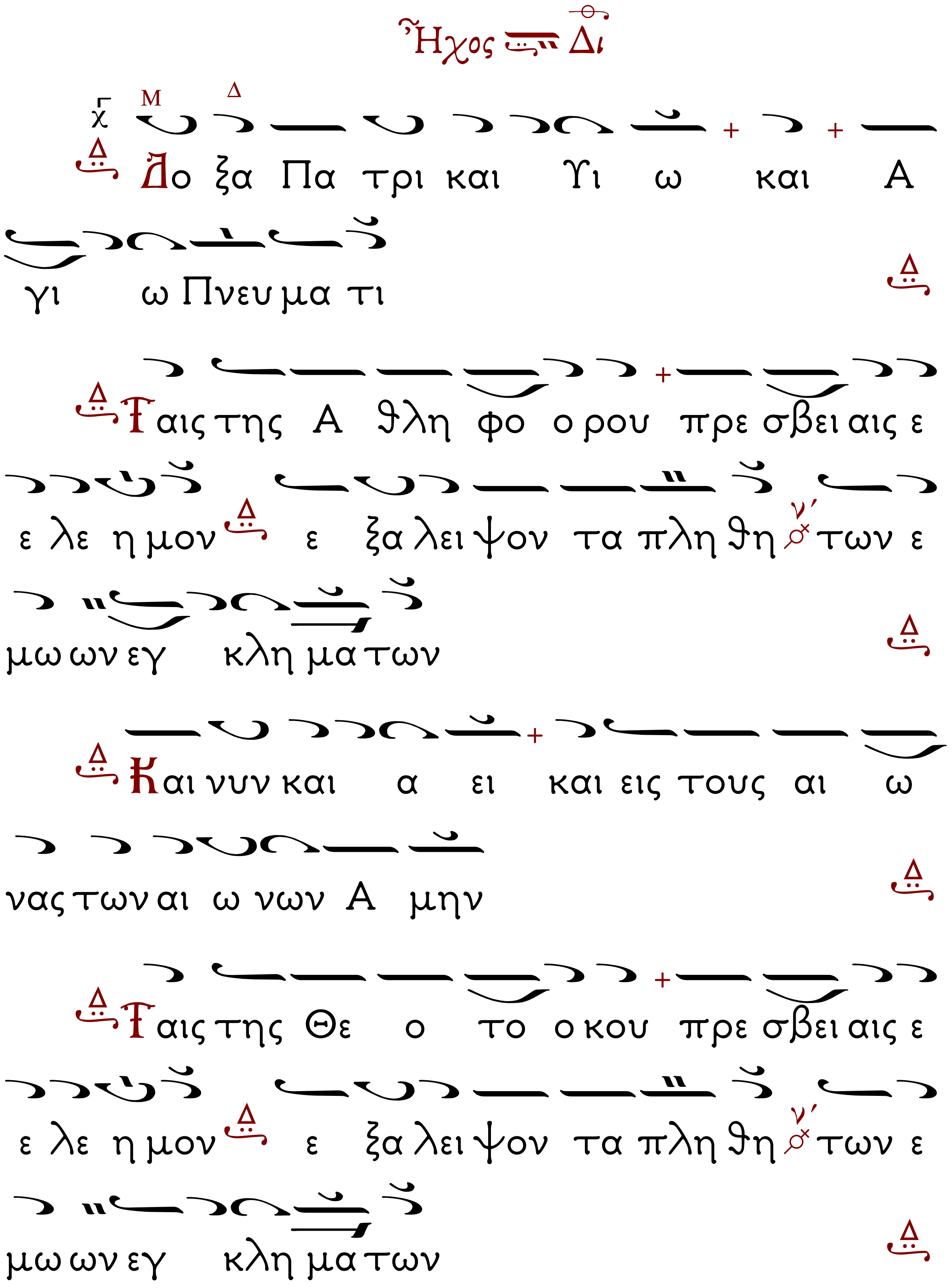
Ἦχος Δι
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Ταις της Α θλη φο ο ρου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε
μω ων εγ κλη μα των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Α μην
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε
μω ων εγ κλη μα των

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος β΄.

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον

το α νο ο ο μη μα α μου

Τον σταυ ρο ο ον του Χρι στου ε πω ω

μων α α α ρα α α σα και τοις ι χνε

σιν αυ του α κο λου θη η η σα σα

α πηρ νη σω Φι λο θε ε ε η σε ε α αυ τη ην

και τα παν τα σκυ βα λα η η γη η η σω

ως ου δεν ευ ρου σα της ψυ χης σου ου αν

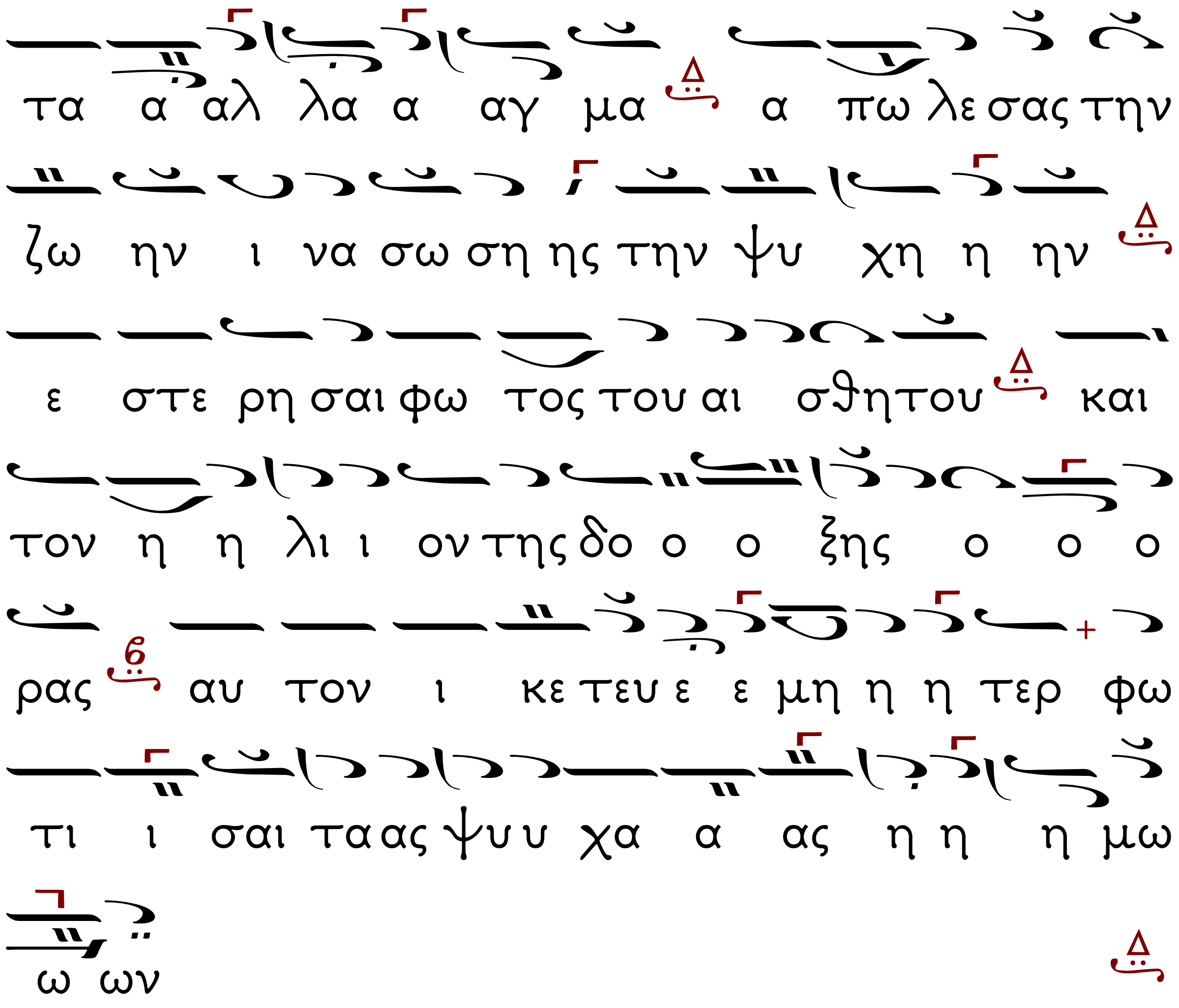
τα α αλ λα α αγ μα α πω λε σας την
ζω ην ι να σω ση ης την ψυ χη η ην
ε στε ρη σαι φω τος του αι σθητου και
τον η η λι ι ον της δο ο ο ξης ο ο ο
ρας αυ τον ι κε τευ ε ε μη η η τερ φω
τι ι σαι τα ας ψυ υ χα α ας η η η μω
ω ων

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

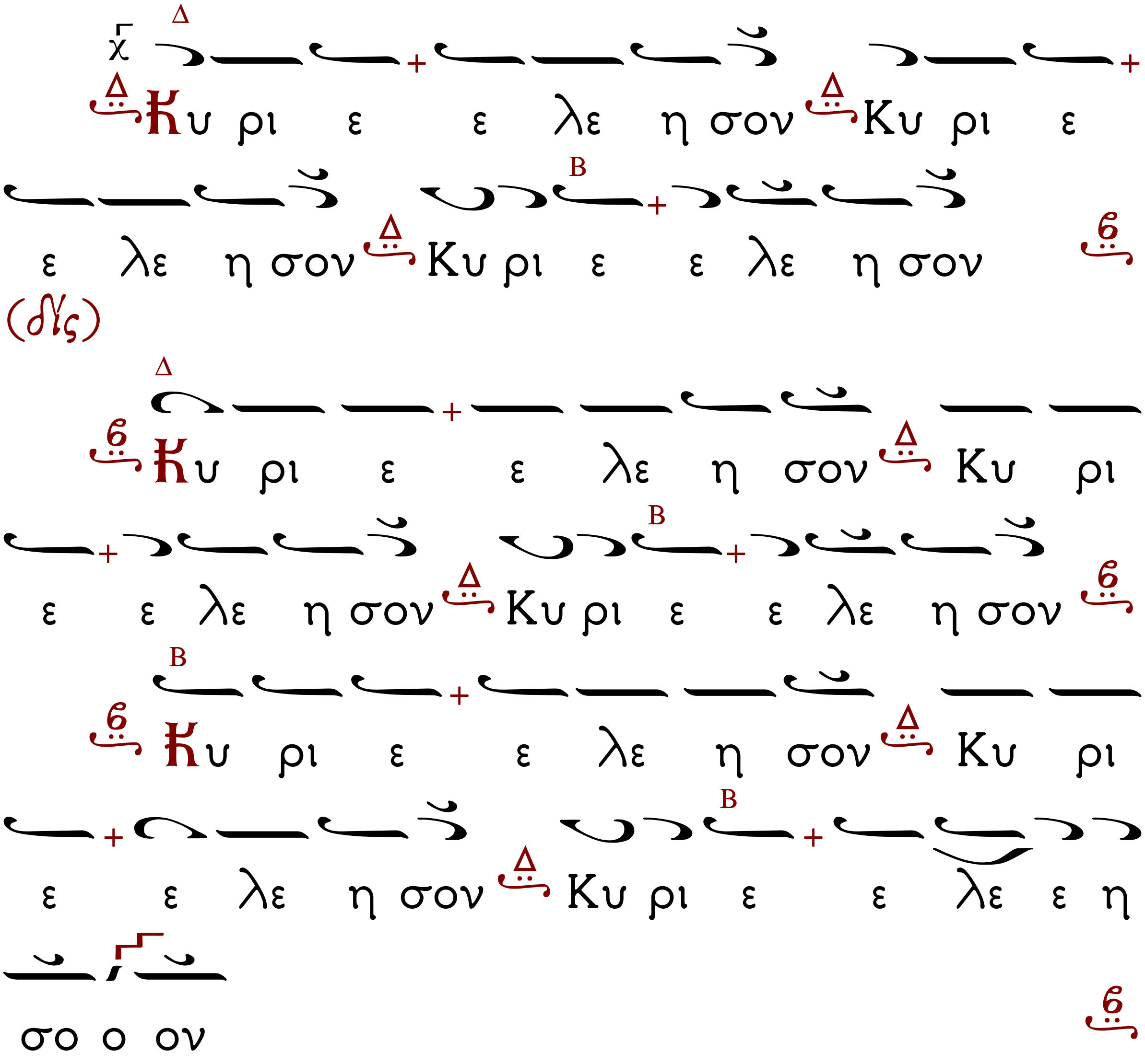

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ὠδὴ α΄.
Ἦχος πλ. δ΄.
Ὁ Εἱρμός.

«Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα». (δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις καὶ εὐλογίας πηγή· χαῖρε, ζωῆς Μήτηρ, ᾅδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις· χαῖρε, λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἅρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε, πανάμωμε· δαυϊτικόν, χαῖρε, ἅρμα πολυώνυμον, ἅρμα μυριοπλάσιον, χαῖρε, Παρθένε, ὄντως τῶν Χερουβὶμ καὶ τῶν Σεραφὶμ ἡ ἀσυγκρίτως ὑπερέχουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε, Θεόνυμφε· χαῖρε, ἀνωτέρα κτιστῆς πάσης φύσεως· χαῖρε, Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε, πύρινε θρόνε· χαῖρε, λυχνία πολύφωτε· χαῖρε, μυριώνυμε Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε, ἀμόλυντε· χαῖρε, βλαστῷ ῥάβδου τῆς ἀαρωνίτιδος διαγραφεῖσα πρότερον μυστικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκείνη ἐβλάστησεν, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐγέννησας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσιομάρτυρος.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονὰς ἃς ἐπόθησας τὰς οὐρανίους, θεόλεκτε, νῦν εὗρες καὶ ἔλαβες τῶν σῶν ἀγώνων μισθόν, οὓς ἠγώνισαι ἐν τῷ παρόντι βίῳ, εὐχαῖς καὶ δεήσεσι ταῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλέους σὺ ἄφθονος πηγή, Ὁσία, τεθέασαι, πτωχοὺς καταρδεύουσα πλουσιωτάταις ῥοαῖς· ὅθεν στέφανον σῇ κορυφῇ ἐδέξω, ἀνθ᾽ ὧνπερ ἐπόνησας, μῆτερ, ἐν βίῳ σου.

Δόξα...

Λαλεῖν σοι οὐ δύναμαι τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν καὶ ὕψος τὸ ἔνθεον, ᾧ ὡραΐσθης, σεμνή, καὶ ἀνύψωσας πρὸς τὰς ἐπουρανίους σκηνὰς καὶ δεδόξασαι παρὰ τοῦ Κτίσαντος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε διὰ παντὸς εἰρηνεύουσαν, Μαρία Θεόνυμφε, ἣν ἡ Ὁσία ἡμῶν κατεκόσμησε, τοῖς πόνοις, τοῦ δοξάζειν τὸν ἄσπορον Τόκον σου καὶ σὲ, Πανάχραντε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ὠδὴ γ΄. Ἦχος πλ. δ΄.
Ὁ Εἱρμός.

«Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε». (δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχυρότατον ὅπλον, χαῖρε, πιστῶν, Δέσποινα· χαῖρε, κραταιὰ προστασία, χαῖρε, ἀντίληψις ἁμαρτωλῶν κραταιά· χαῖρε τὸ ἄρρηκτον τεῖχος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες πάντες σῳζόμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε, στερρὸν ἔρεισμα· χαῖρε, τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας ἡ ἐπανάκλησις, δι᾽ ἧς ἀπέλαβον νῦν τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν· χαῖρε, ἡ ἀνοίξασα πάλιν Παράδεισον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε, ἄφλεκτε βάτε· χαῖρε, φωτὸς ὄχημα· χαῖρε, τοῦ ἡλίου νεφέλη· χαῖρε, περίδοξε, ὅλη λαμπρὰ καὶ χρυσῆ, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, πόλις ἔμψυχε τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε, ἁγνὴ Δέσποινα· χαῖρε, ἡ ἀνήρωτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ δεξαμένη ἐν σοὶ τὸν γεωργὸν τῶν ἁπάντων χαῖρε, γῆ ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσιομάρτυρος.
Ὠδὴ γ΄. Ἦχος δ΄.
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ τὸν πλοῦτον ἔνειμας, Ὁσία, τὸν σὸν δεομένοις, τὸν ῥευστὸν καὶ γὰρ ἐν τούτῳ, πάνσεπτε, καυχᾶσθαι οὐ προῄρησαι, ἀλλ᾽ ἀντὶ τούτου δέδεξαι σῇ κορυφῇ δόξης στέφανον.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαῖς προσευχαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην τὴν πόλιν περίσῳζε τὴν σήν, γεραίρουσάν σε, πάνσεμνε, ὡς θεῖον ἐνδιαίτημα ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὥς τε Ὁσίαν καὶ Μάρτυρα.

Δόξα...

Ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς ἄνω εὑροῦσα, διώδευσας σεμνῶς· ὅθεν καὶ πρὸς οὐράνιον ἐλήλυθας πολίτευμα καὶ τοῖς Ὁσίοις ἅπασιν, Ὁσία, συγκατηρίθμησαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἰάσεις παρέχουσα παντοίας τοῖς πόθῳ τιμῶσί σου, Ἁγνή, τὸν Τόκον, τὸν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συλληφθέντα σοι, παράσχου καὶ τοῖς δούλοις σου ἡμῖν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Καταλιποῦσα τὰ τῆς γῆς, ὢ Φιλοθέη, μετέστης ἄνω πρὸς μονὰς τὰς οὐρανίους καὶ πρεσβεύεις σὺν πᾶσι τοῖς ἐπουρανίοις, ὁσίοις ἅμα δικαίοις καὶ τοῖς λοιποῖς, σὺν πᾶσί τε τοῖς Ἀγγέλοις καὶ Λειτουργοῖς καὶ κραυγάζεις τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Θεέ, πατὴρ ὁ ἐπουράνιος, σῷζε πάντας οὓς ἔπλασας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε, Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ Σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Φιλοθέην σήμερον πανευφροσύνως τιμῶμεν καὶ αὐτῆς τὸ λείψανον πανευλαβῶς προσκυνοῦμεν· αὕτη γὰρ εὐεργετοῦσα ἐν γῇ διῆλθε, τέλος δὲ μαρτυρικὸν ἡ Ὁσία ἔσχε καὶ ἠξίωται πρεσβεύειν δοθῆναι πᾶσι ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ Οἶκος.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω, πρὸς εὐφημίαν τῆς πανευφήμου Φιλοθέης, ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ὁσιομάρτυρα ἐν ὕμνοις καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, διὰ πόνων ἀσκητικῶν καὶ μαρτυρίου τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ διαδήματι κεκοσμημένη, αἰτεῖται παρὰ Χριστοῦ δοθῆναι πᾶσι ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ὁσίας καὶ Μάρτυρος μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας.

Στίχος.

Ἡ Φιλοθέη τῶν τῇδε μεταστᾶσα,

χαίρουσ᾽ ἀνῆλθε πρὸς μονὰς οὐρανίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας.

Στίχος.

Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἄρχιππος λίθον,
κατηκολούθει τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.
Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
χλωροῖς λύγοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.
Ἡπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,
εἰς οὐρανοὺς ἔχουσαν ὄμμα καρδίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχος.

Ἀνδρῶν τριὰς σύναθλος εὐσθενεστάτη,
ἀνδρίζεταί σοι καὶ τομῆς Τριὰς μέχρι.
Ἔστεφε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
ὡς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλᾶ.

Στίχος.

Βουλὰς Ῥαβουλᾶς θεὶς ἀπράκτους δαιμόνων,
ἀπῆλθε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθένδε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχος.

Ὡς εὐγενεῖς ὄρπηκες, ἐν γῇ μακάρων
οἰκοῦσιν Εὐγένιος σὺν Μακαρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος.

Στίχος.

Πάθη τοῦ σώματος ἀσκήσει νεκρώσας
ἐν γήρει πίονι κεκοίμηται Κόνων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλεησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος λ τος

Ὠδὴ α΄. Ἀ νοι ξω το στο μα μου και
πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε
ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο
φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων και α α
σω γη θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ὠδὴ γ΄. Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη
θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη
σου ὁ α΄ χορός στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

Ὠδὴ δ΄. Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Ὠδὴ ε΄. Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε το κας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη ρι αν βρα βευ ον τα

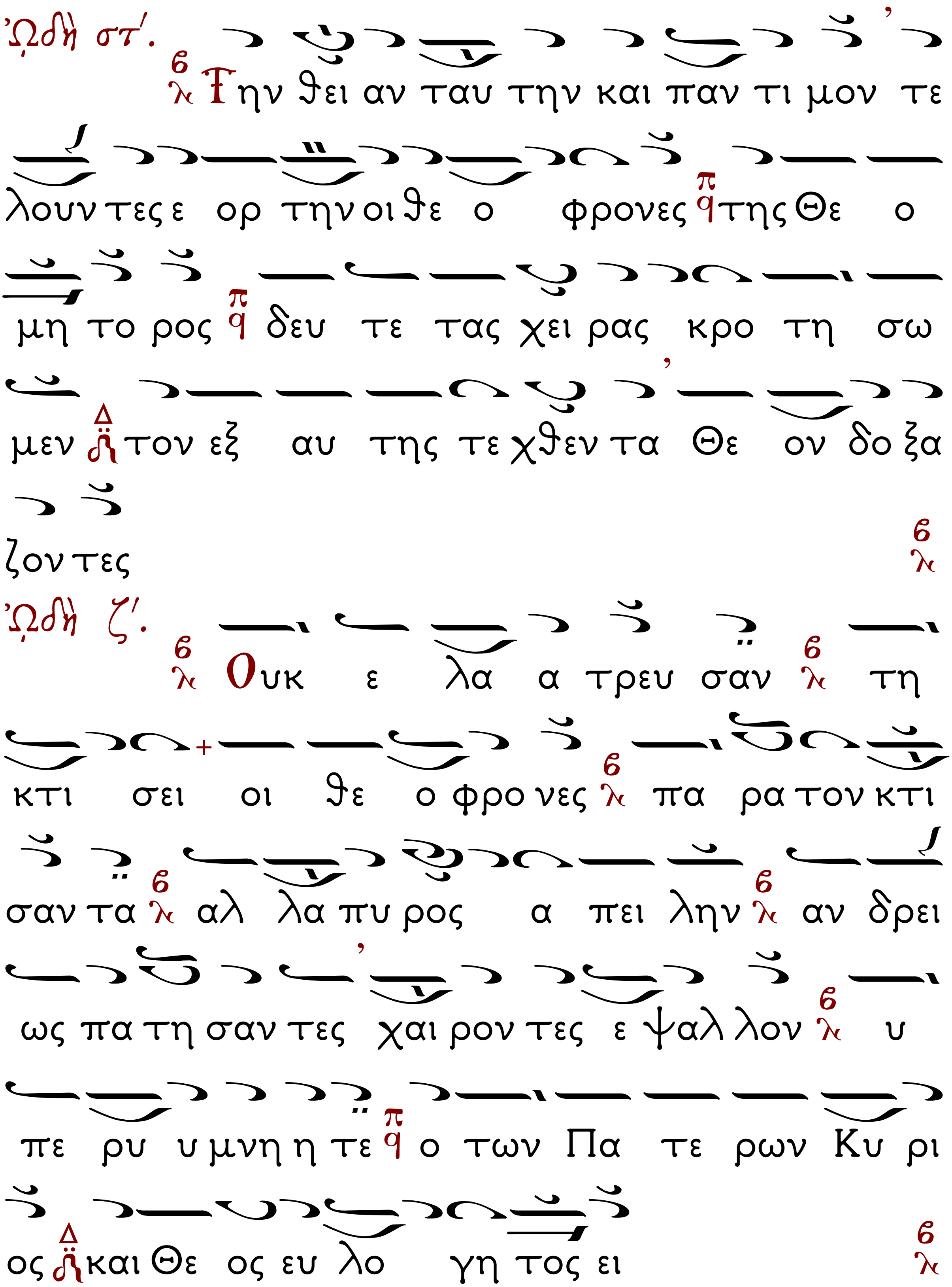
Ὠδὴ στ΄.
Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την οι θε ο φρο νες της Θε ο μη το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον τες
Ὠδὴ ζ΄.
Ουκ ε λα α τρευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ πε ρυ υ μνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη τος ει

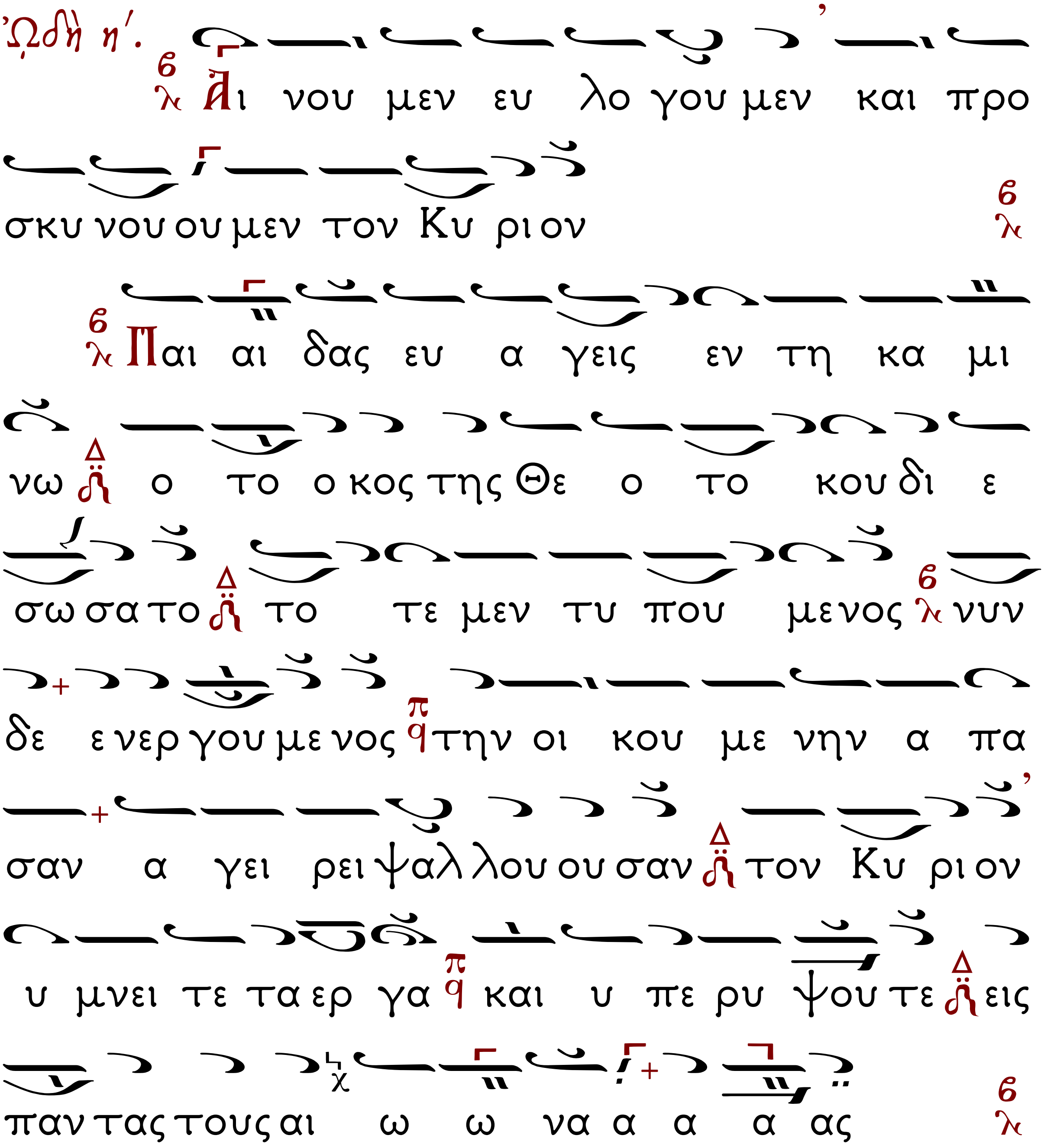

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τιμιωτέρα Ἦχος λ τος

Στίχος α΄ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα
μου ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι
μου

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με
γα λυ νο μεν

Στίχος β΄ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

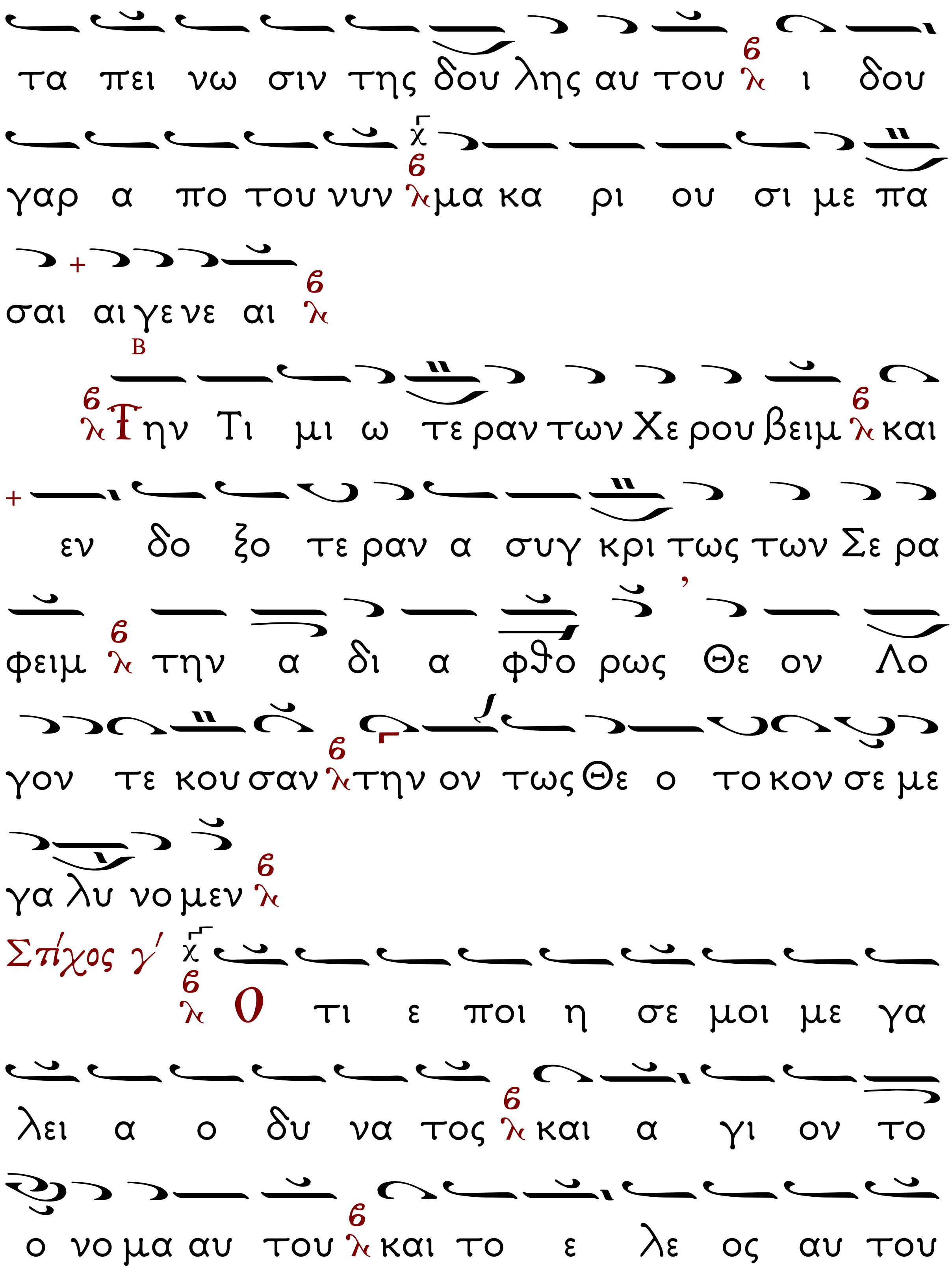
τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου
γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με
γα λυ νο μεν
Στίχος γ΄
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος και α γι ον το
ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

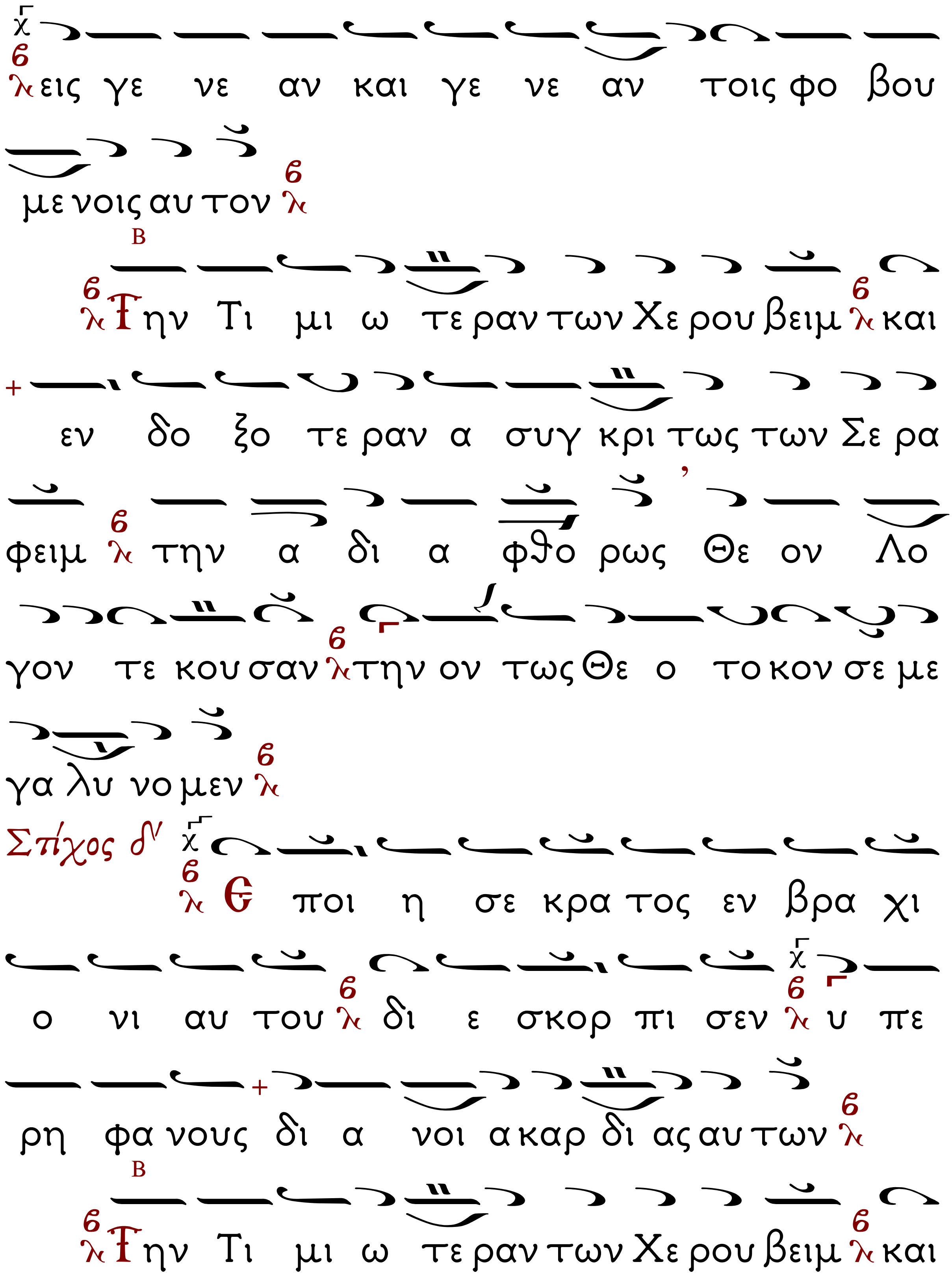
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με
γα λυ νο μεν
Στίχος δ΄
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

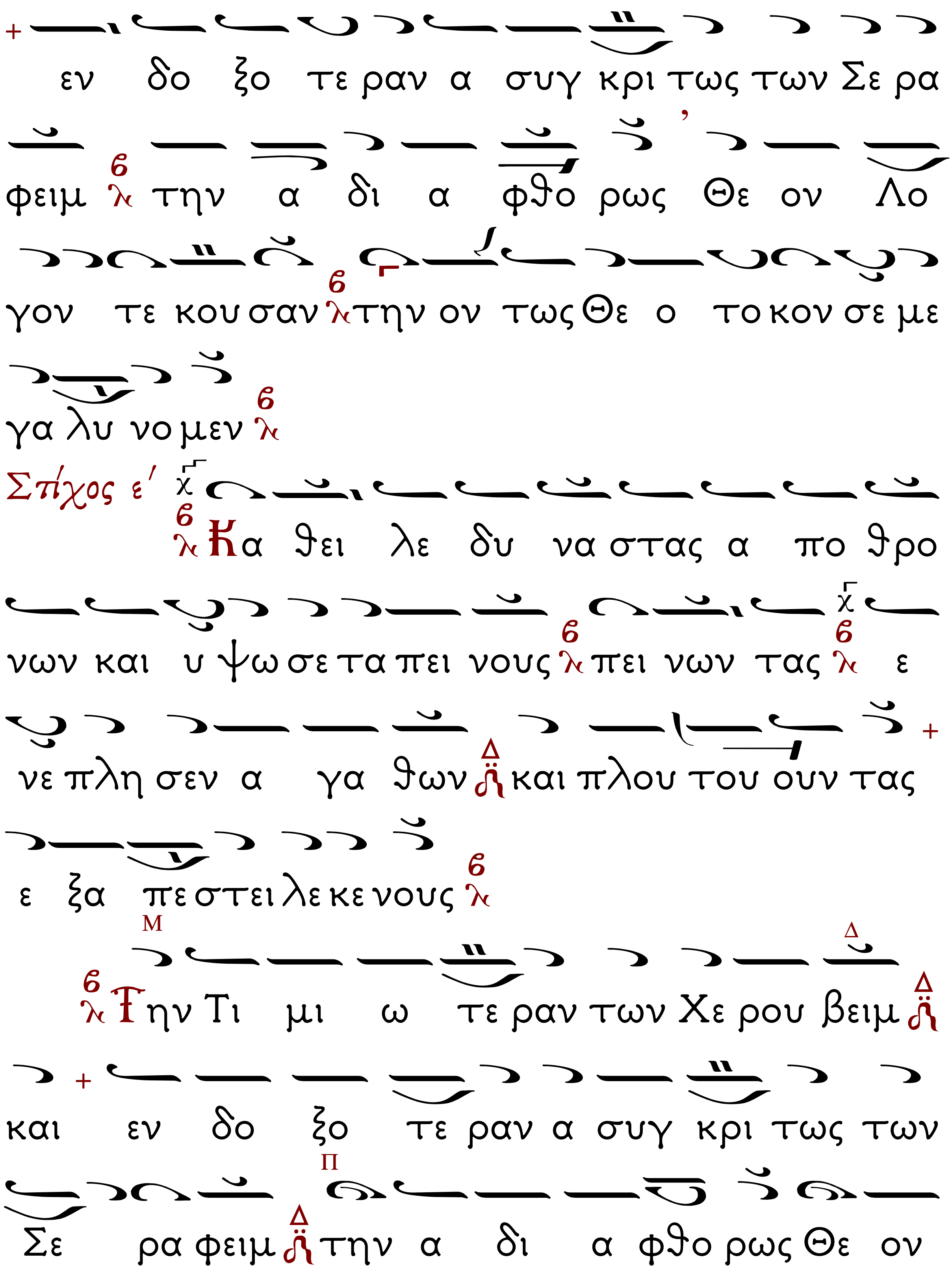
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με
γα λυ νο μεν
Στίχος ε΄
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας
ε ξα πε στει λε κε νους
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε με γα λυ νο μεν

Στίχος στ΄ Άν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα
θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδή.

Ἅ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λαμ
πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε
α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα τα
ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη το
ο ρος και βο α α α α τω χαι ροις παμ
μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη α
ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β΄.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον τῶν Ἀθηνῶν ἀγάλλεται, τῆς Φιλοθέης τὴν μνήμην ἐν εὐλαβείᾳ τιμῶσα· ὁσίως γὰρ βιώσασα, μαρτύριον ἐδέξατο καὶ νῦν, Ἁγίων σύσκηνος, ἀκαταπαύστως πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Μαρία, καθαρώτατον χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχώρητου Τριάδος δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκίασαν σοι, Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος Πα

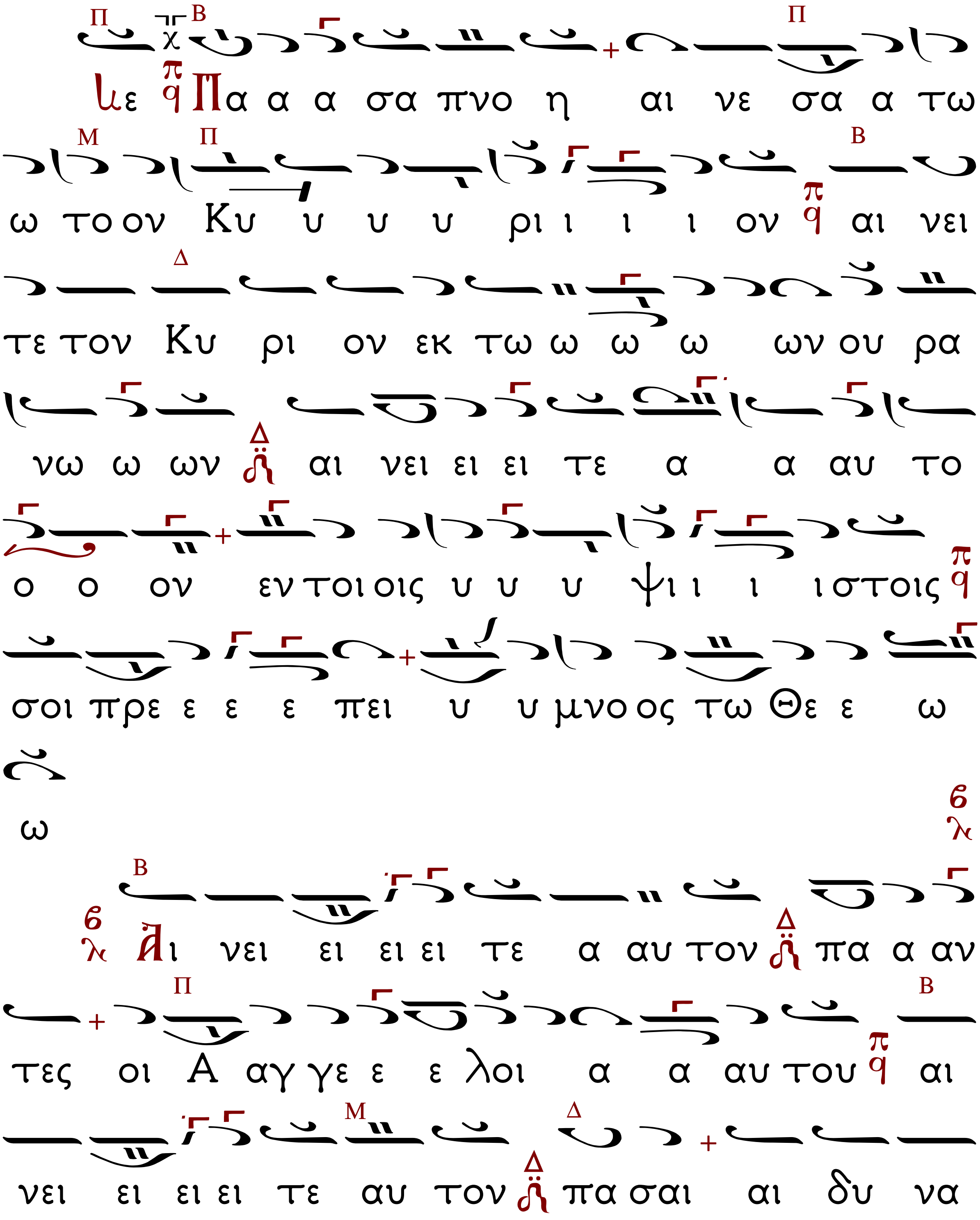

α α μεις α α αυ του σοι πρε ε ε ε πει

υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω

Εἶτα ἱστῶμεν στίχους δ΄

καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του

Ἐν τοῖς ὑψίστοις, ὁσία Φιλοθέη, ἔνθα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν σὲ ὑπεδέξατο, ὑπὲρ τοῦ Ἄστεως πρέσβευε, ἐν ᾧ τὸν βίον ἐν ὁσιότητι διετέλεσας· ἵλεων τὸν Κύριον ἡμῖν ἀπέργασαι, ἵνα εἰρήνην παρέχηται καὶ σωτηρίαν τὴν ἱερὰν οἷς τελοῦσι μνήμην σου· σὺ γὰρ προστάτις ἀναδέδειξαι τῶν τοῦ βίου πλεόντων τὴν θάλασσαν, Φιλοθέη, Ὁσίων καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
και κι θα ρα

Σήμερον χαίρουσιν αἱ κλειναὶ Ἀθῆναι, ὅτι εἰς προσκύνησιν τὰ θεῖα λείψανα τῆς Φιλοθέης προτίθεται καὶ μετὰ πόθου πᾶς ὁ λαὸς ταῦτα κατασπάζεται. Σήμερον ἑόρτια μέλπουσιν ᾄσματα σεμναὶ παρθένοι, γεραίρουσαι τὴν Φιλοθέην· αὕτη γὰρ ὄντως μεσῖτις γέγονε, μήτηρ, τροφὸς καὶ καταφύγιον, γυναικῶν, αἳ πρὸς ταύτην προστρέχουσαι προστασίαν ζητοῦσιν ἐν τῇ σκέπῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ
γα α νω

Δεῦτε, παρθένοι, τὴν θείαν Φιλοθέην σήμερον ἐν ᾄσμασι κατακοσμήσατε καὶ πρὸς

αὐτὴν ἐκβοήσατε μετ᾽ εὐλαβείας· Ὁσιομάρτυς, χαῖρε, πανέντιμε· σὺ γὰρ τὸν ἐπίγειον πλοῦτον σκορπίσασα, περὶ σαυτὴν δὲ συνάξασα παρθένων πλήθη, ἀγάπης ὤφθης πηγὴ ἀκένωτος· ὅθεν στεφάνου σε ἠξίωσε μαρτυρίου Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

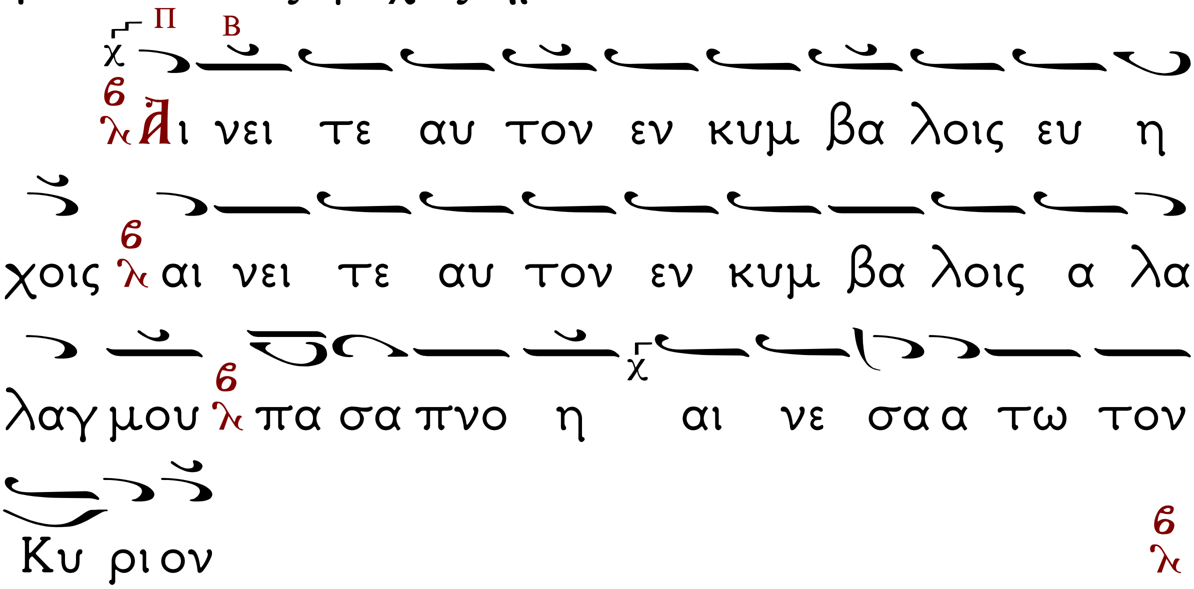

Ὡς ἡ Δορκάς, Φιλοθέη, ἐν Ἰόππῃ γέγονας πιστὴ Χριστοῦ ὄντως μαθήτρια, ἔργων καλῶν ἐν τῷ βίῳ σου σὺ ὤφθης πλήρης καὶ ὡς πηγὴ περὶ σὲ ἐξέχεας πλούσιον τὸ ἔλεος καὶ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν οὐσίαν ἐσκόρπισας καὶ ἐν πενήτων χερσίν, Ὁσία, ταύτην διένειμας· ὅθεν ἀθλήσασαν ἐδέξατο ὁ Χριστός, ᾧ τὸν πλοῦτον ἐδάνεισας, ὃν ἱκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

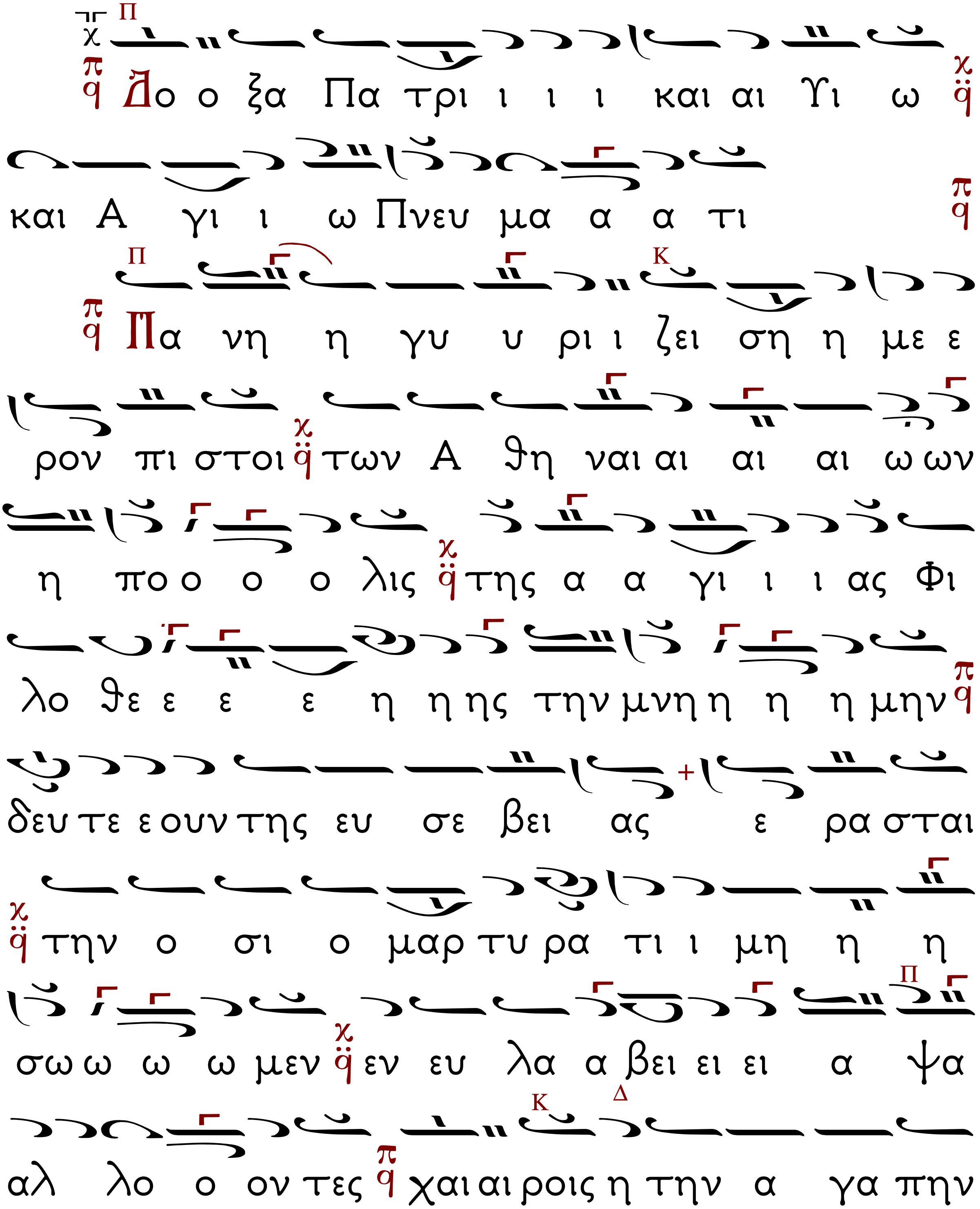
Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω
και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι
Πα νη η γυ υ ρι ι ζει ση η με ε
ρον πι στοι των Α θη ναι αι αι αι ω ων
η πο ο ο ο λις της α α γι ι ι ας Φι
λο θε ε ε ε η η ης την μνη η η η μην
δευ τε ε συν της ευ σε βει ας ε ρα σται
την ο σι ο μαρ τυ ρα τι ι μη η η
σω ω ω ω μεν εν ευ λα α βει ει ει α ψα
αλ λο ο ον τες χαι αι ροις η την α γα πην

εν τω βι ω α σκη σα α α σα ε λαι ον

και αι οι οι οι νον ως ο Σα μα ρει της ε πι

τα αλ γη ε πι ι χε ε ε ε ε ου ου ου ου

σα χαι αι αι αι ροις ο τι κα θα πε ερ

ο ο Σω ω τηρ τη προ σευ χη προ σκαρ τε

ε ρου ου σα α φη ηρ πα α α γης και αι

η η η η χθης εις το μαρ τυ ρη η η σαι υ

περ του ου δι η μας μαρ τυ ρι ι κω ω ως

α πο ο θα νο ο ο ον τος χαι αι αι

αι αι αι ροι οις Φι λο θε ε η πα

α να οι οι οι οι δι ι ι ι με με τα

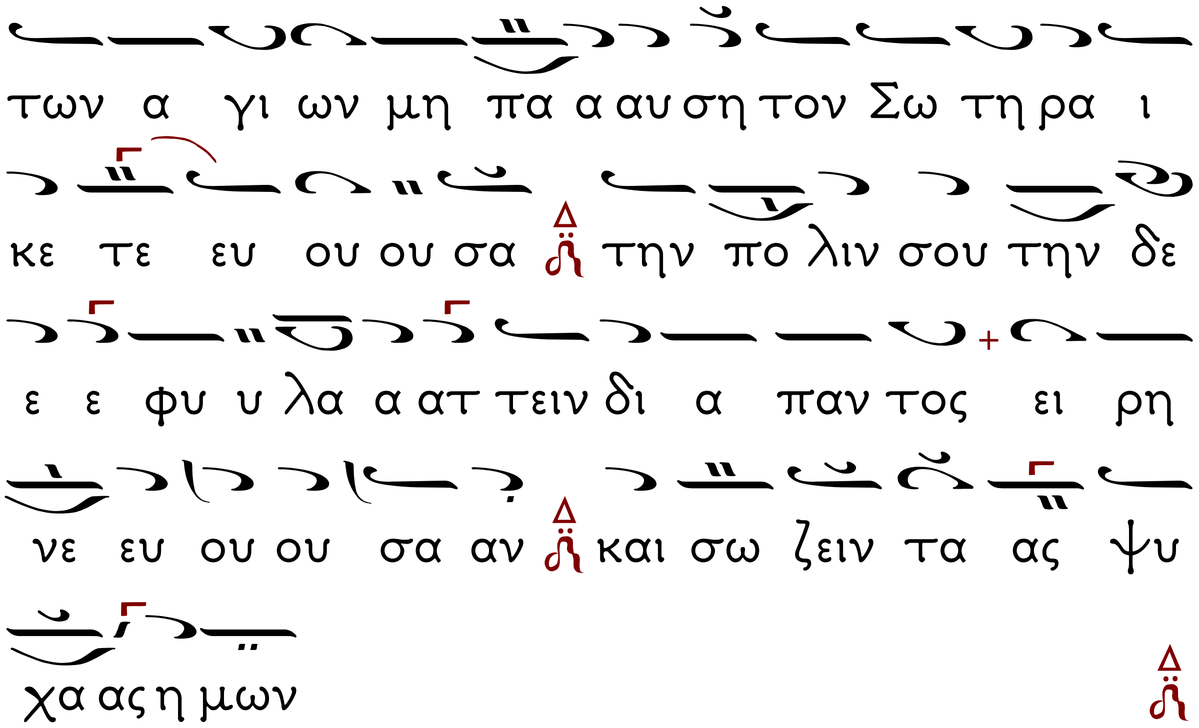
των α γι ων μη πα α αυ ση τον Σω τη ρα ι
κε τε ευ ου ου σα την πο λιν σου την δε
ε ε φυ υ λα α ατ τειν δι α παν τος ει ρη
νε ευ ου ου σα αν και σω ζειν τα ας ψυ
χα ας η μων

Ἦχος Πα
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το κε Παρ
θε ε νε και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι κα
τα χρε ε ος την πο λιν την α σει στον το
τει ει χος το αρ ρη κτον την αρ ρα γη προ
στα σι ι αν και κα τα φυ γη η των ψυ χων
η η μων

Ἕτερον εἰς στιχηραρικὸν μέλος.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω ω νω ων Α α α μην

Μα κα ρι ι ι ι ζο ο με ε εν σε ε

Θε ε ο ο το ο ο ο κε ε Πα α αρ θε

ε ε ε νε και δο ξα α α α ζο ο με

ε εν σε ε οι οι πι ι στοι οι οι οι κα α

τα α α χρε ε ε ε ος την πο ο ο λι ιν

τη η ην α α σει ει ει στον το τει ει

ει ει ει χος το ο α αρ ρη η κτο ον την

α αρ ρα α γη η η η προ ο στα α σι ι ι

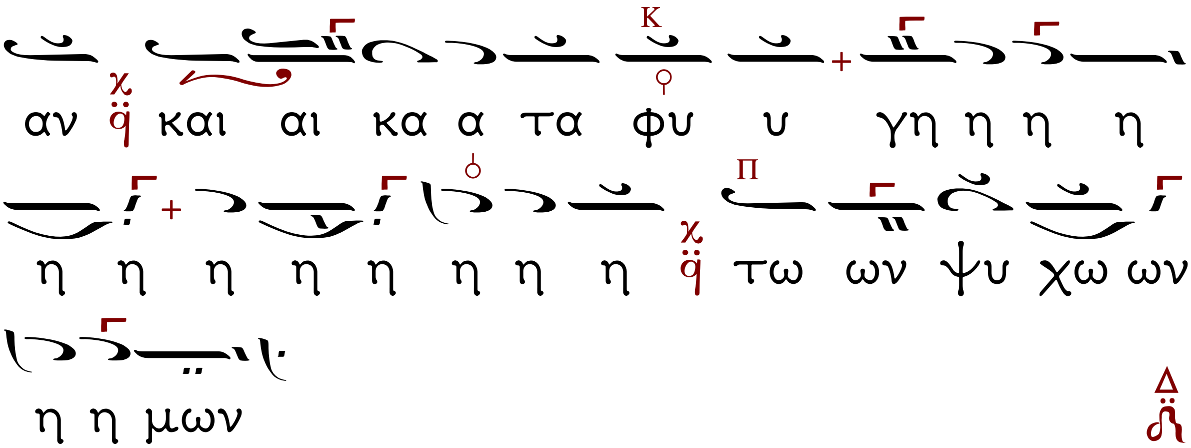
αν καὶ αι κα α τα φυ υ γη η η η
η η η η η η η η τω ων ψυ χω ων
η η μων

Δοξολογία εἰς ἦχον πλ. α΄. Ἐπιλογές.

Ἦχος Πα

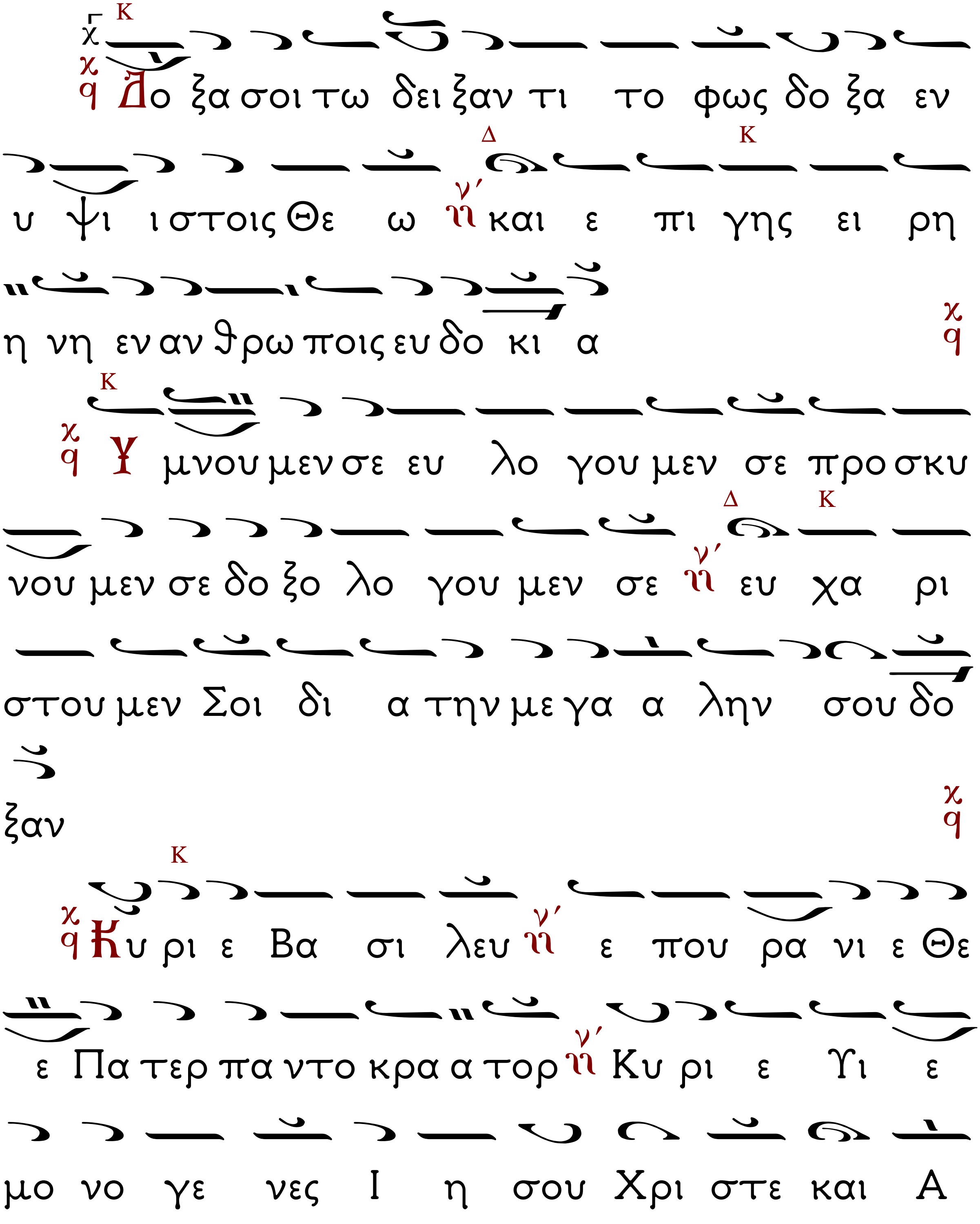

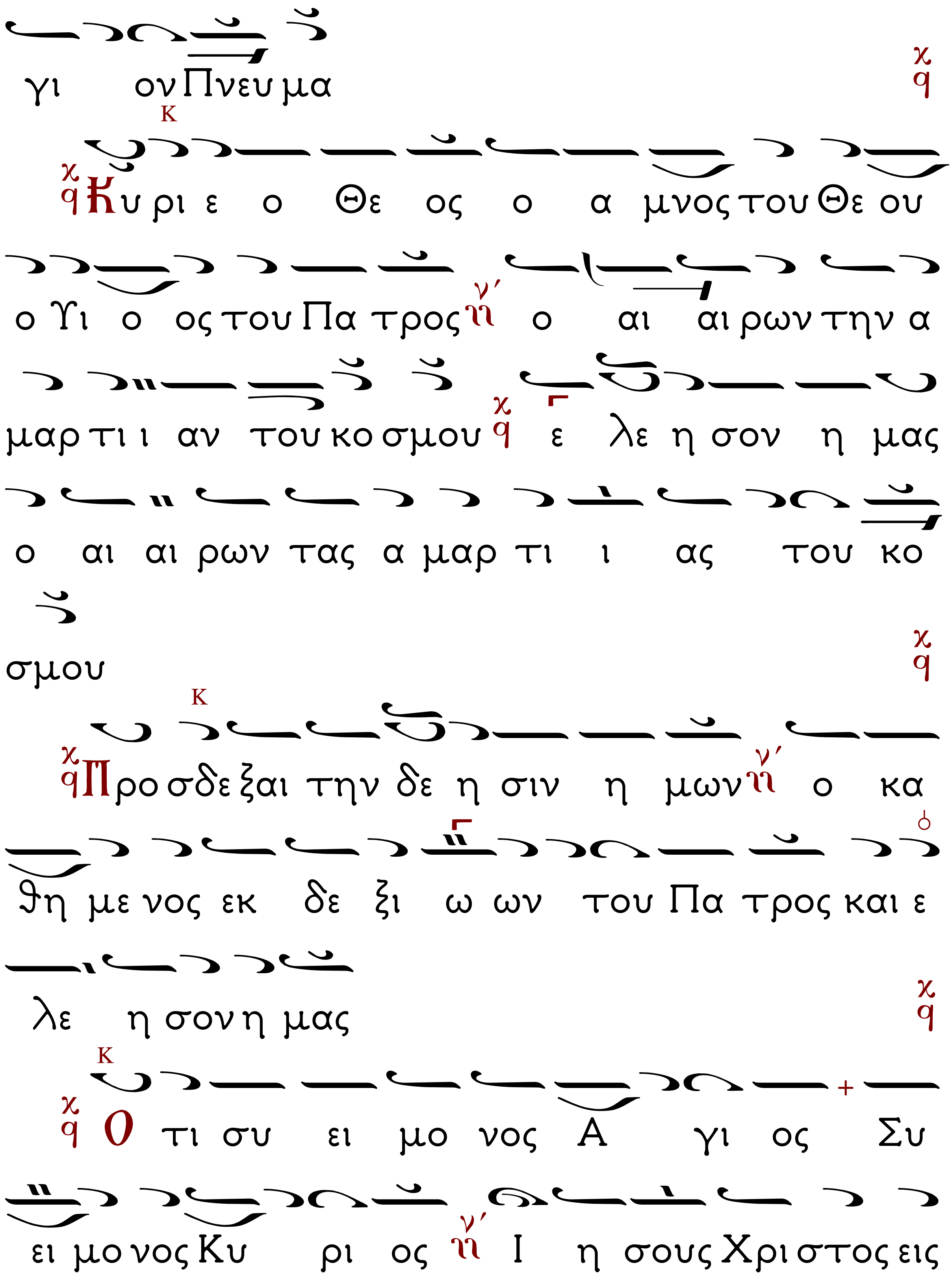
γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου
ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α
μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας
ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε
λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ
ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω

νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων και αι νε

το ον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α

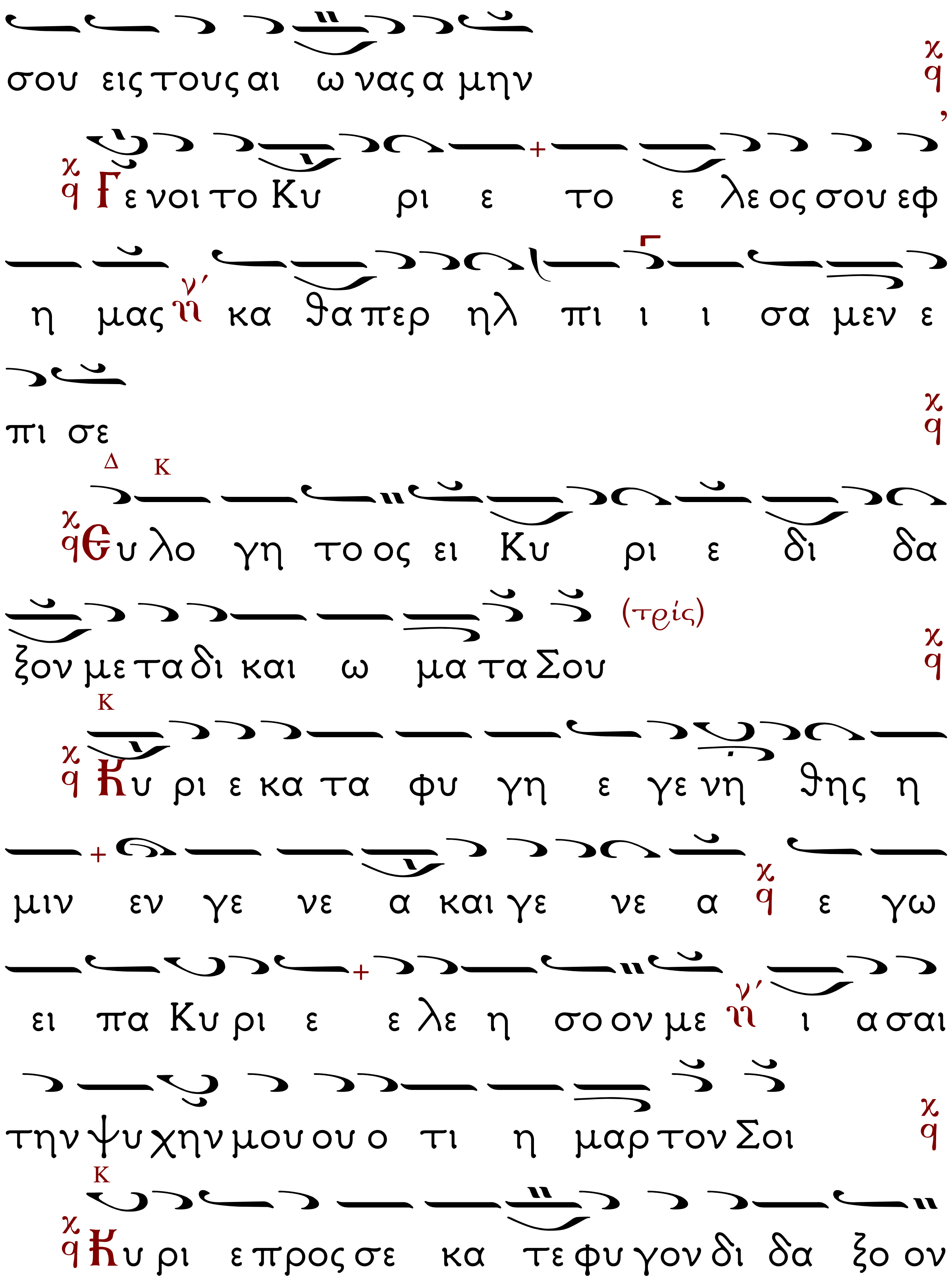
σου εις τους αι ωνας α μην
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε
πι σε
Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τα Σου
(τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω
ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι
την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ
ει ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
νω σκου σι Σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος
Ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε λε
η σον η μας (τρίς)

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

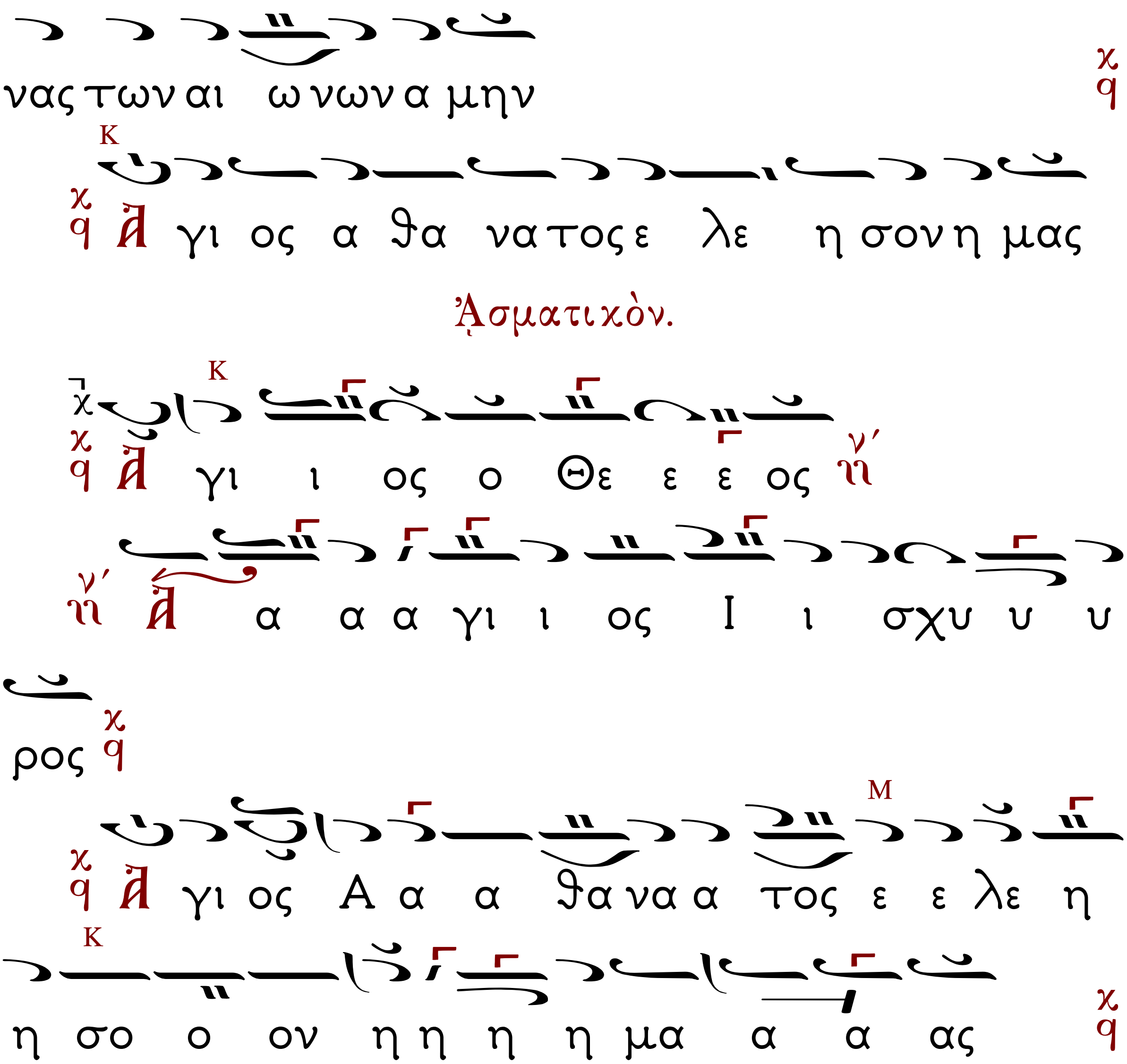
νας των αι ω νων α μην
Ἅ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν.
Ἅ γι ι ος ο Θε ε ε ος
Ἅ α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ
ρος
Ἅ γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η
η σο ο ον η η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄ Κε

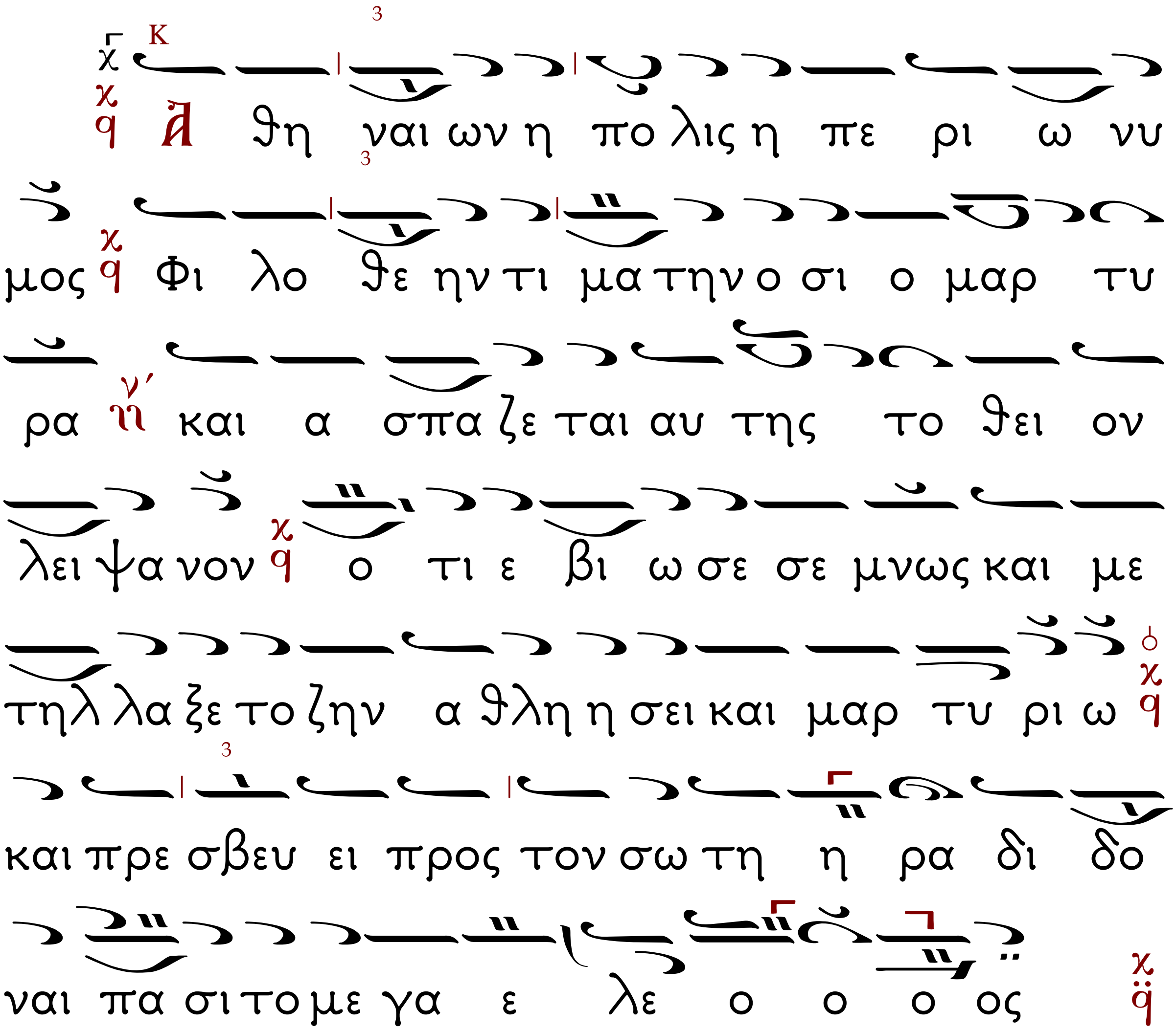

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΙΘ΄ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. α΄ Νη

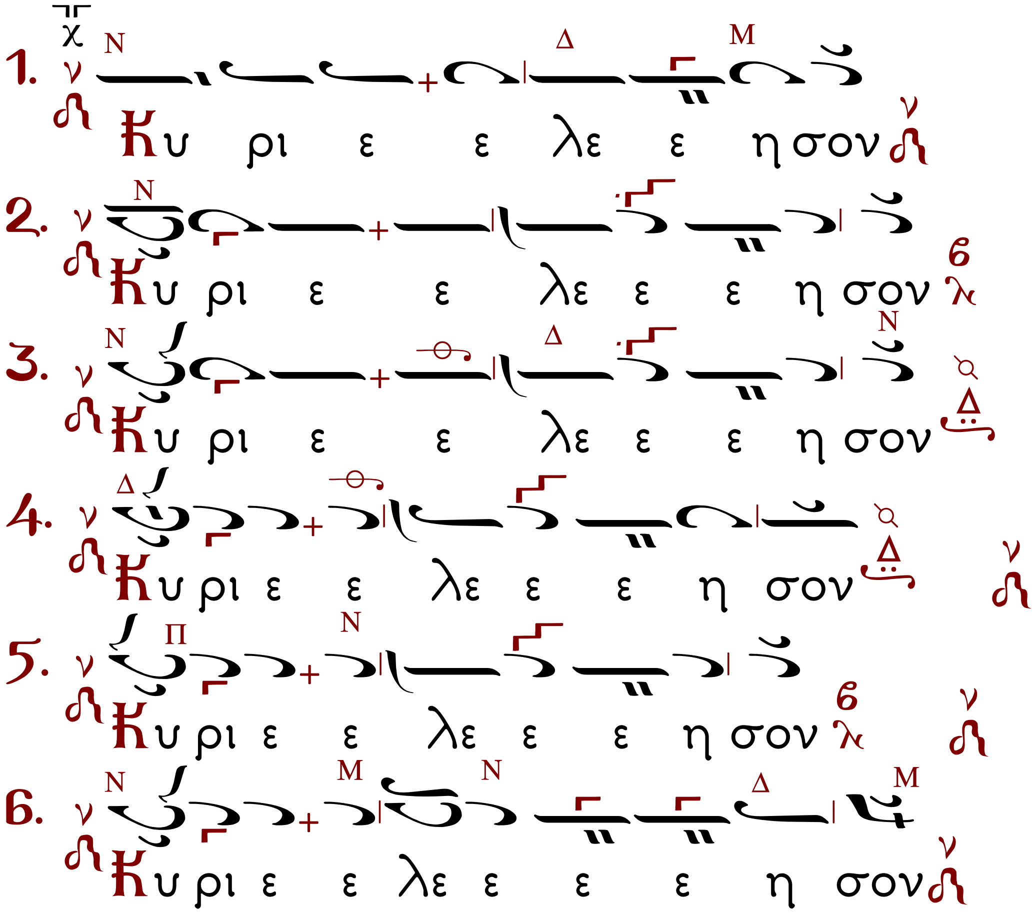

ΕΤΕΡΑ.

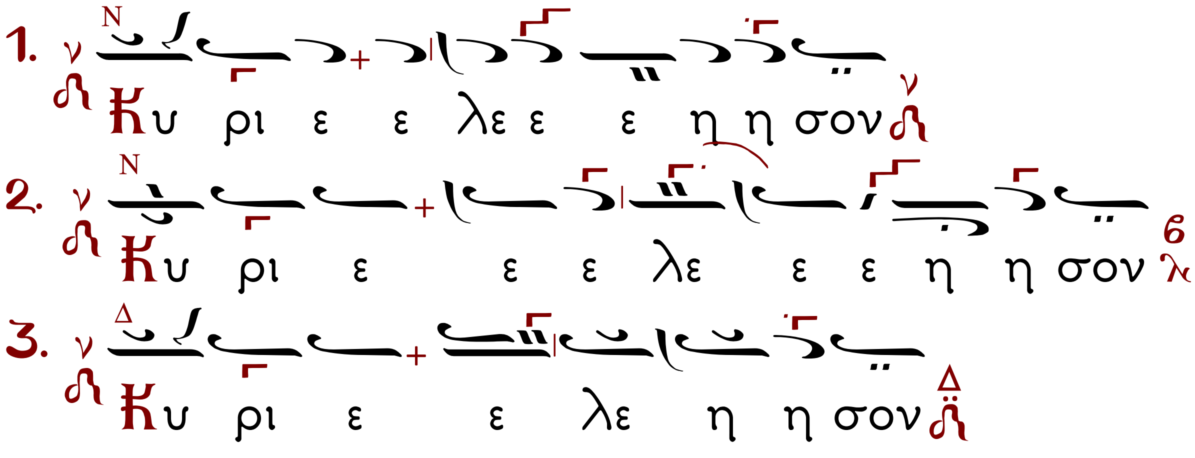

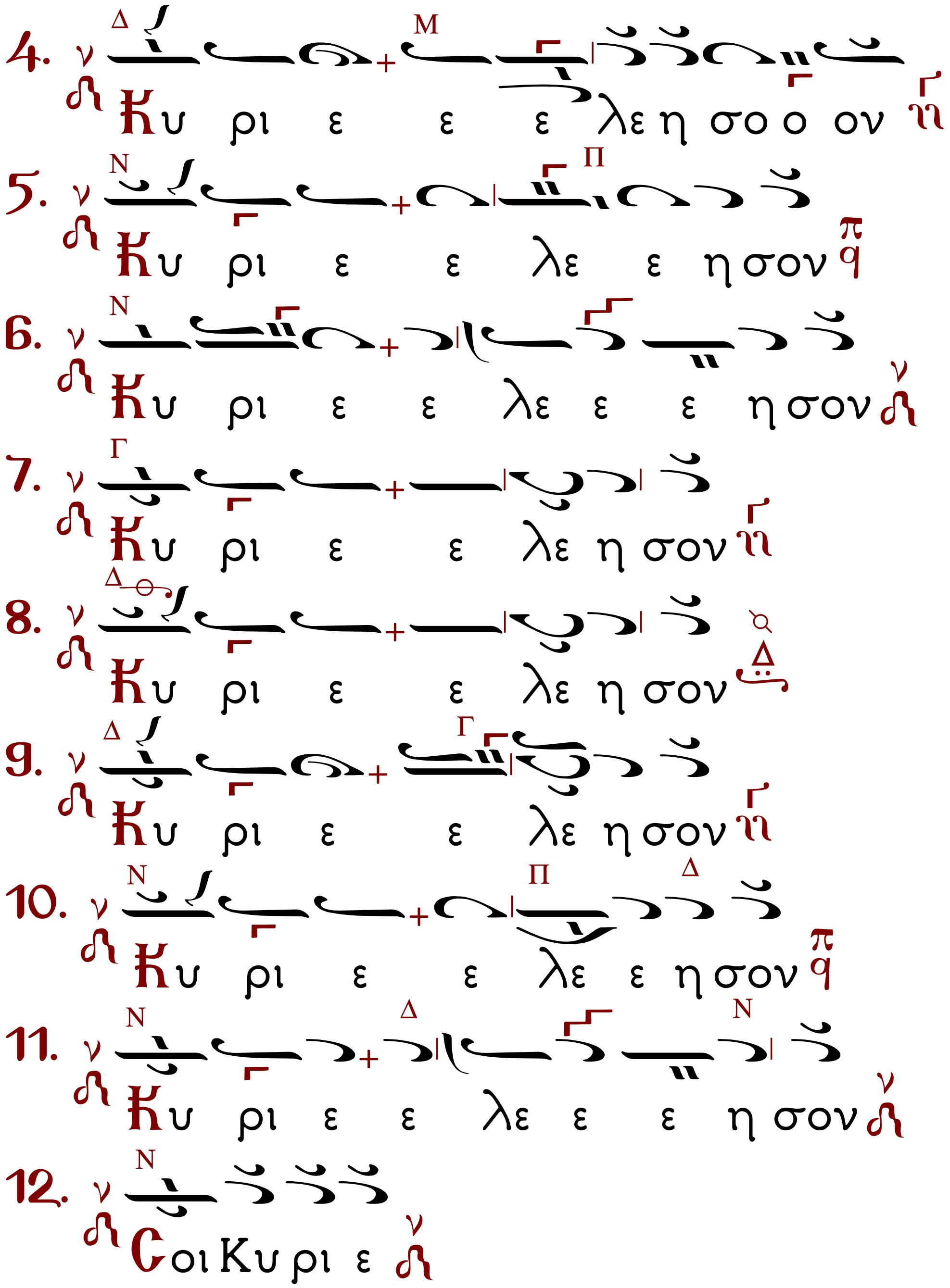
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΙΘ΄ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

Α μη η ην

Στίχ. α΄. Ευ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το Α γι ον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ευ λο γει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα
σας τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον

παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το

πω της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου

Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β΄

Α μη η ην

Στίχ. α΄ Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου

ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. β΄ Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

Ι α κωβ βο η ϑος αυ του η ελ πις

αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις ϑα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. γ΄. Τον ποι η σαν τα τον ου ρα

νον και αι την γην την ϑα λασ σαν και πα αν

τα τα εν αυ τοις

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις ϑα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. δ΄. Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

α αν και γε νε αν

Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις θαυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων Α μην

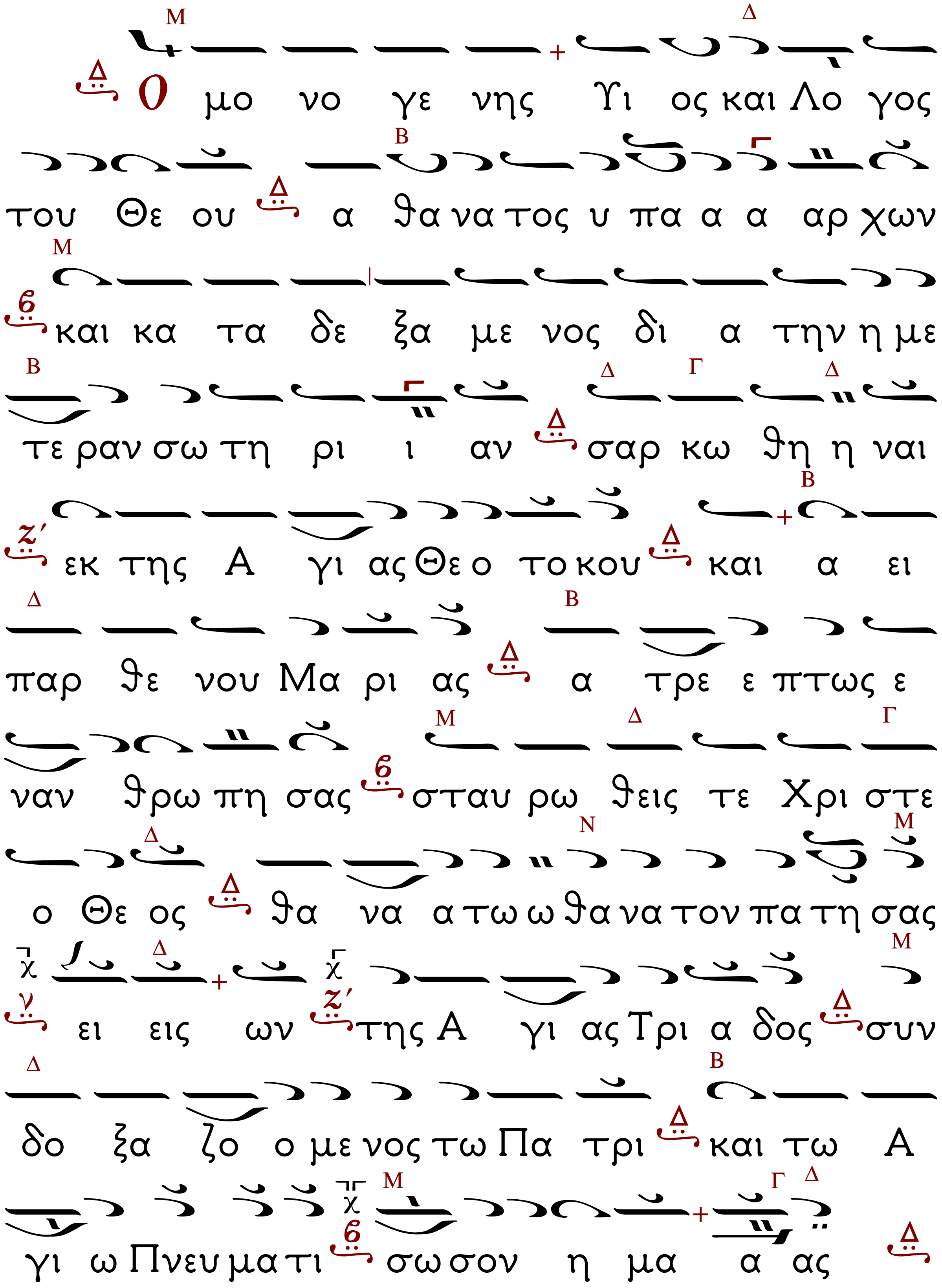
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας Φιλοθέης.

Ἦχος πλ. α΄ Κε

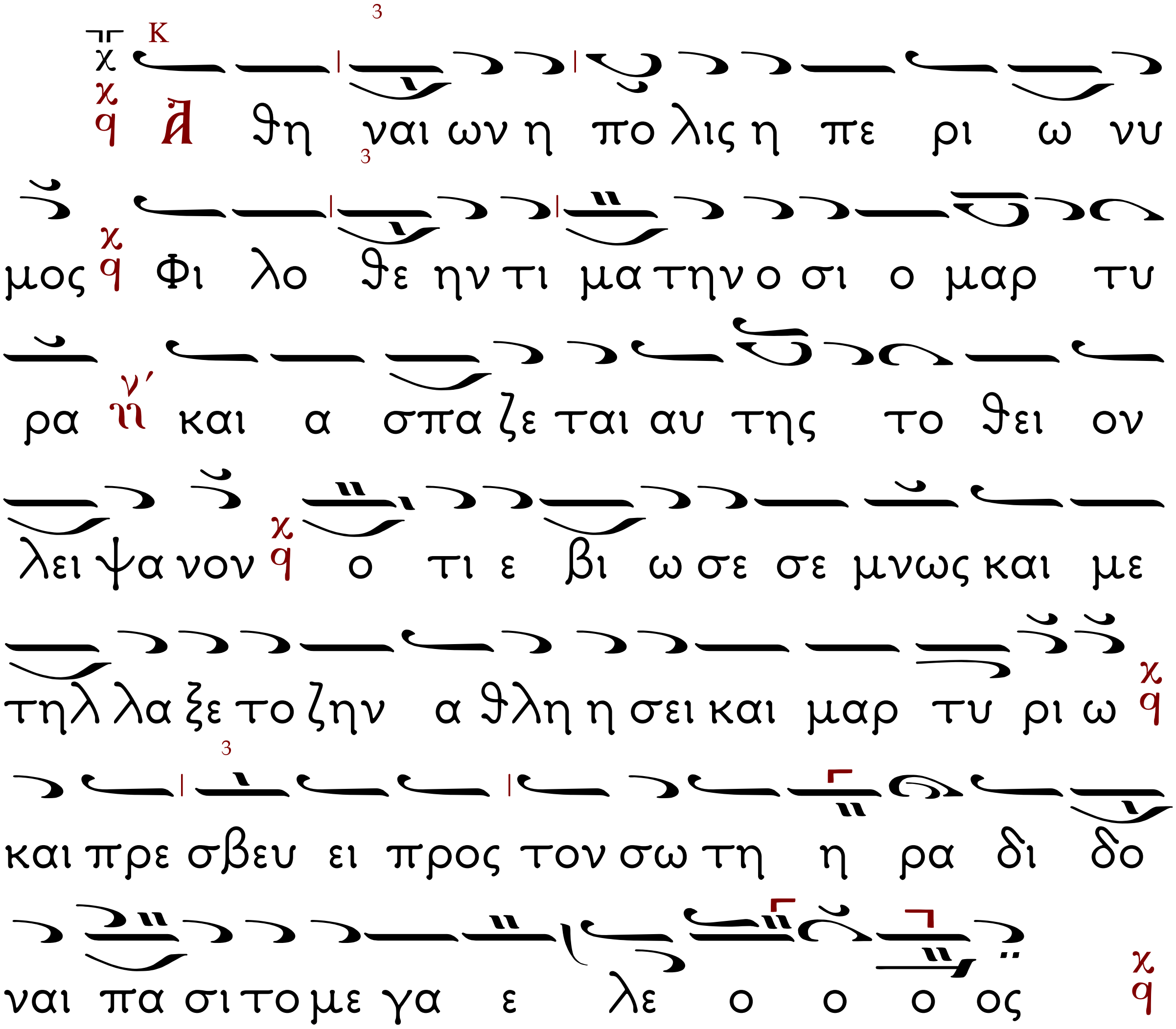

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

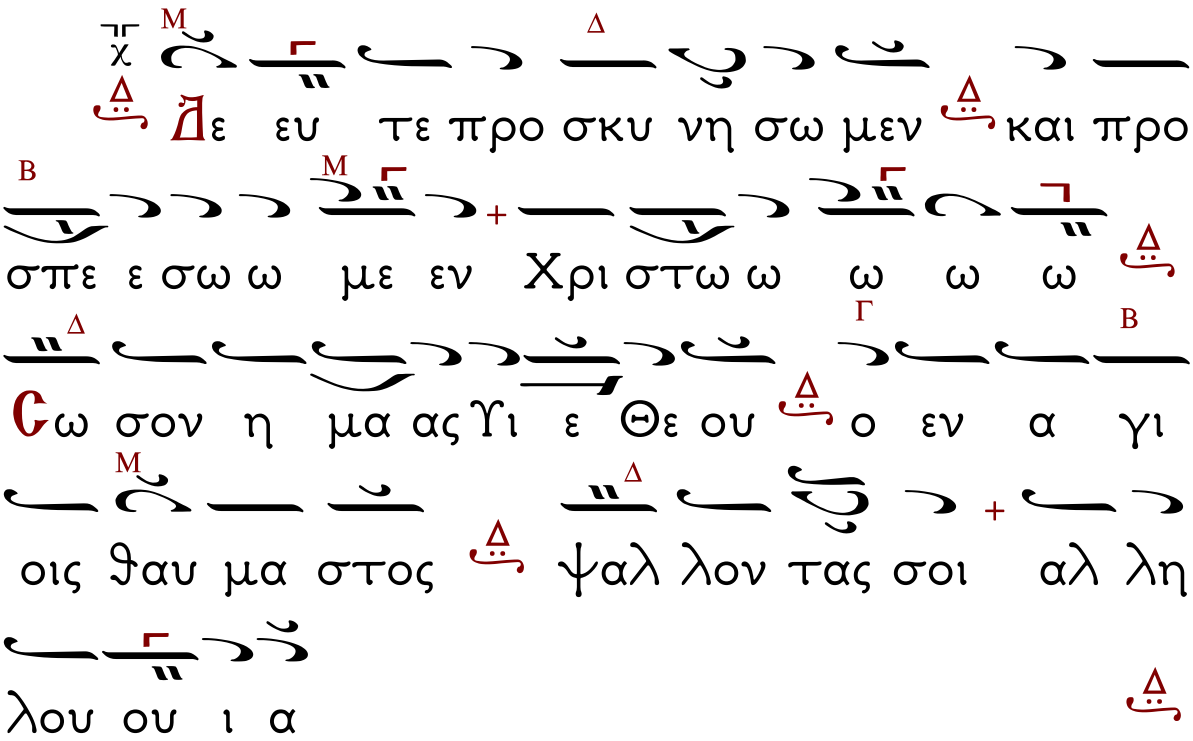

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας Φιλοθέης.

Ἦχος πλ. α΄ Κε

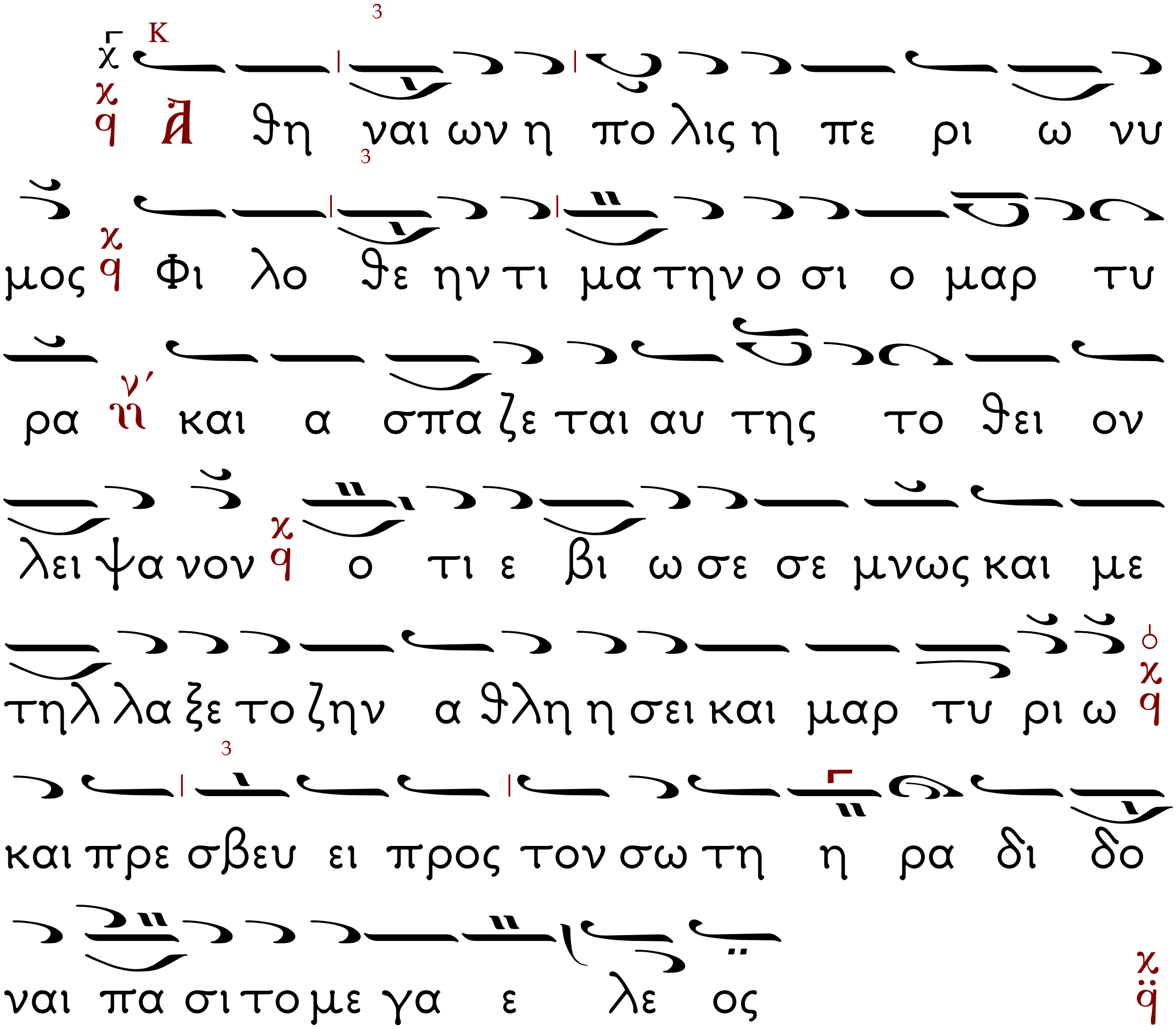

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΙΘ΄ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ἦχος πλ. Δι

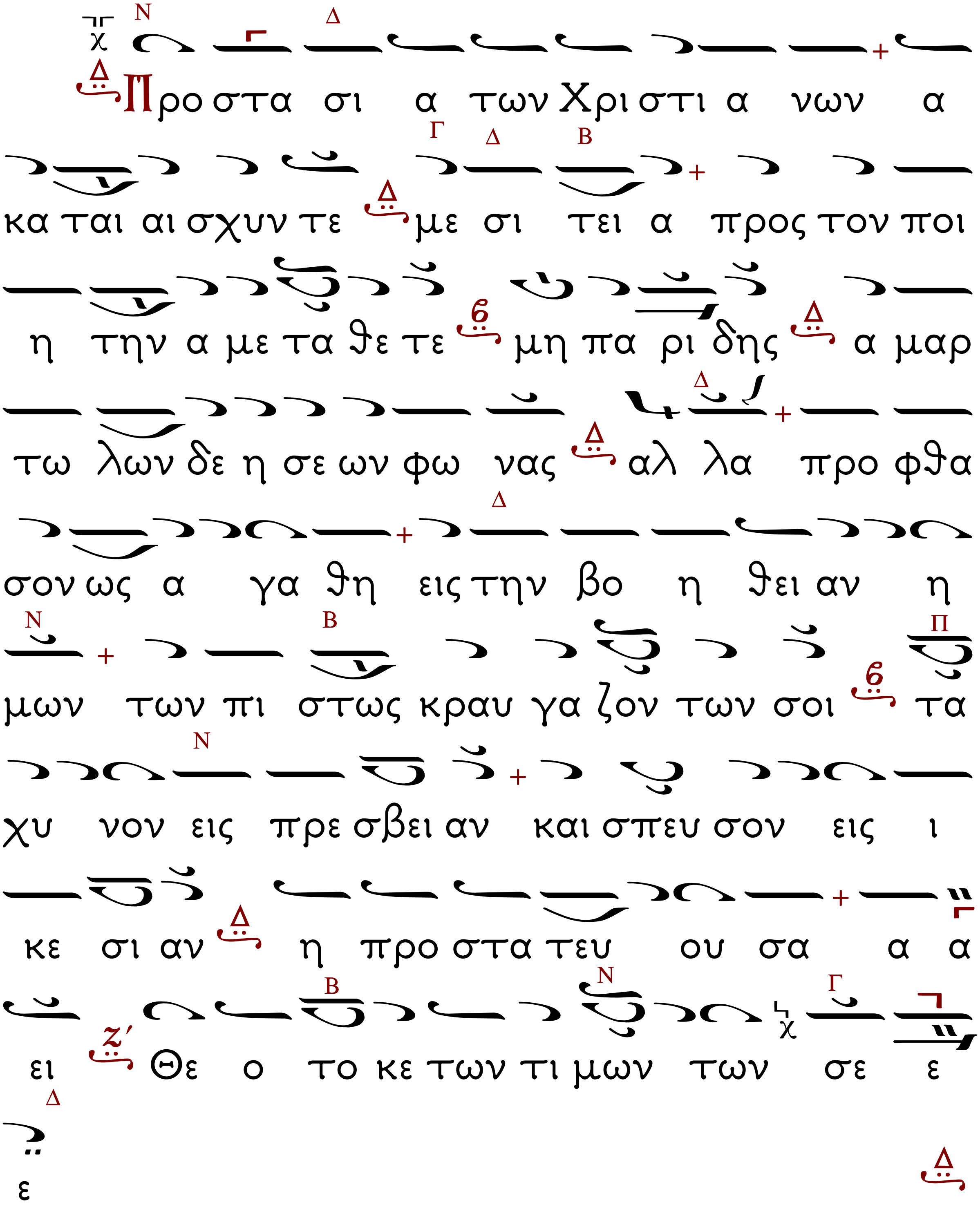

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. (θ΄ 36-42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦν τις ἐν Ἰόππῃ μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῴῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ᾽ αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς

ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ᾿ ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΙΘ΄ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ.

Εἰς Μνημόσυνον...
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Ἔκτασις.

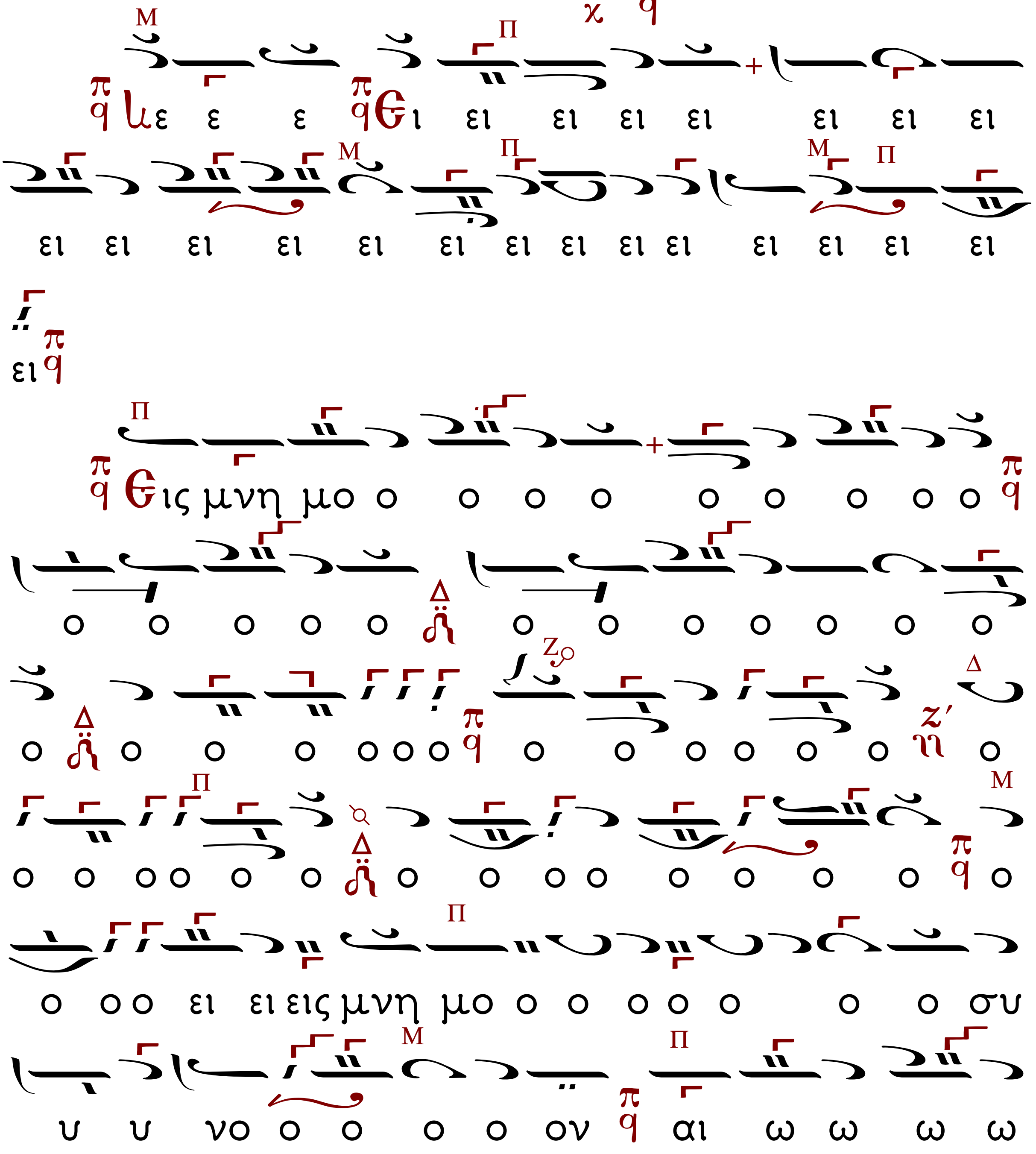

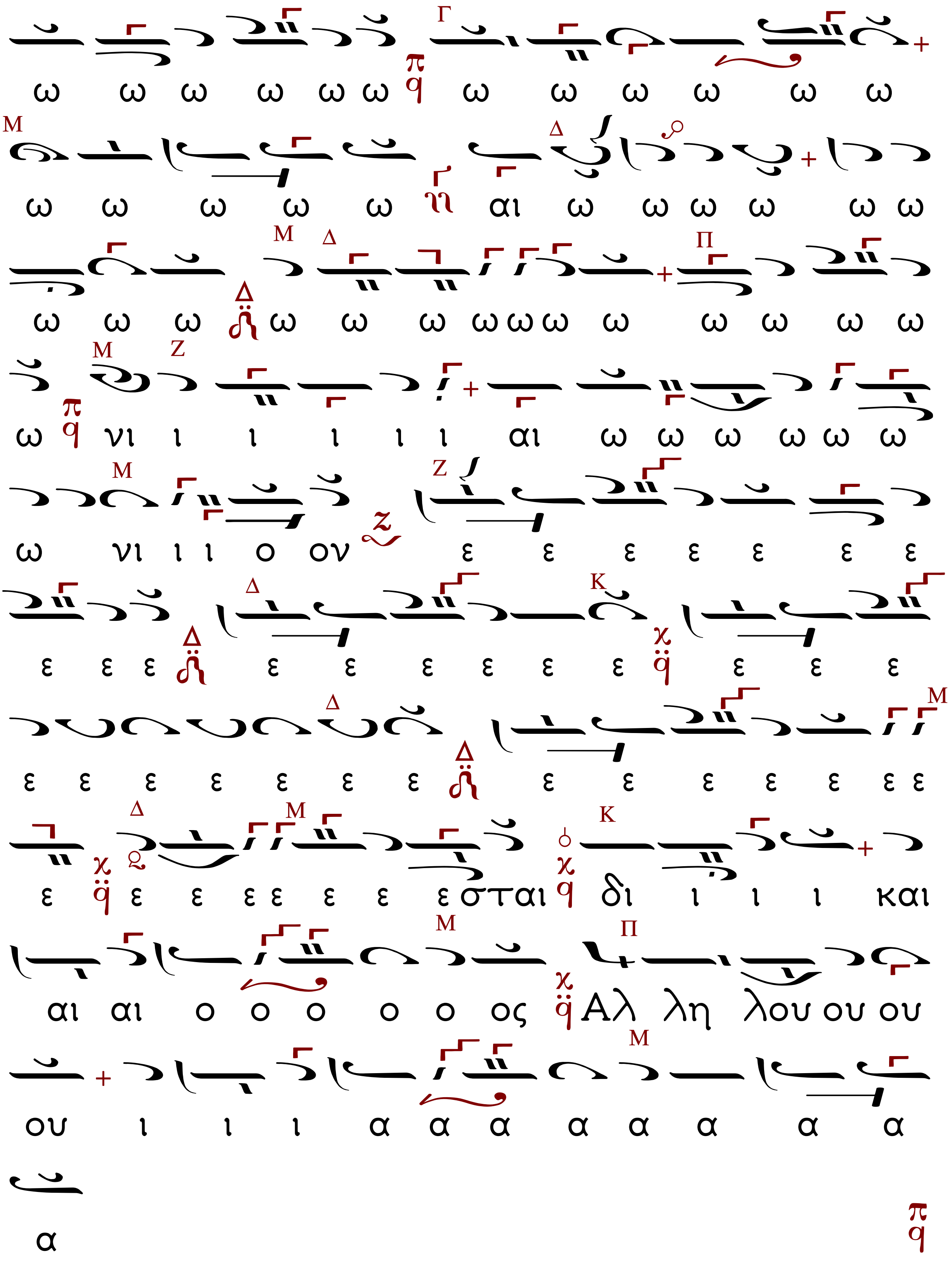
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε εσται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

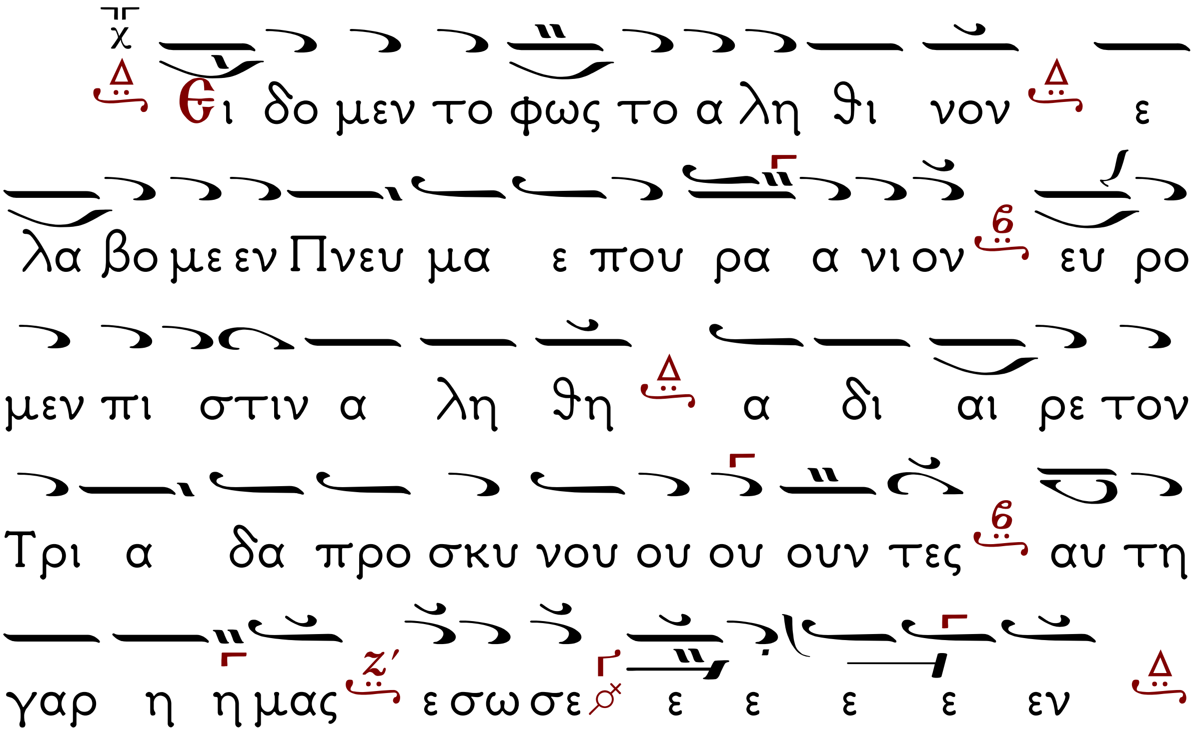

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

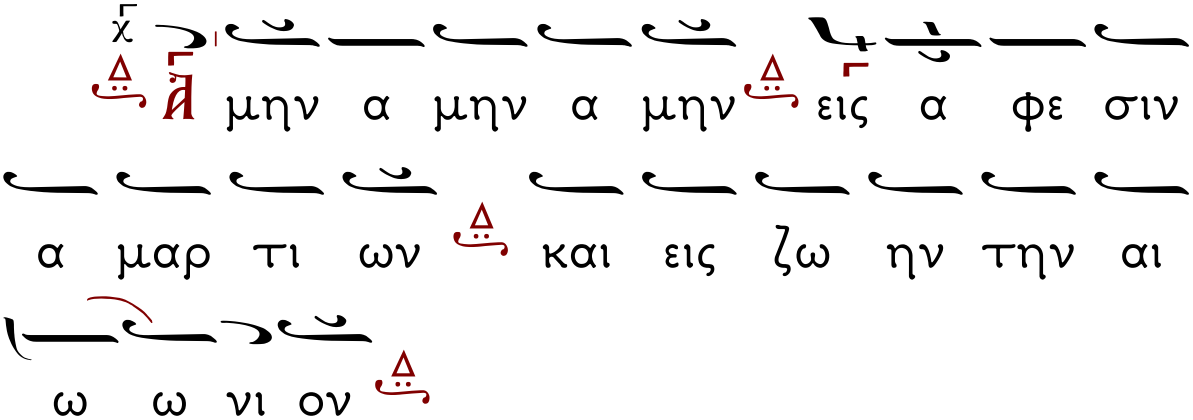

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

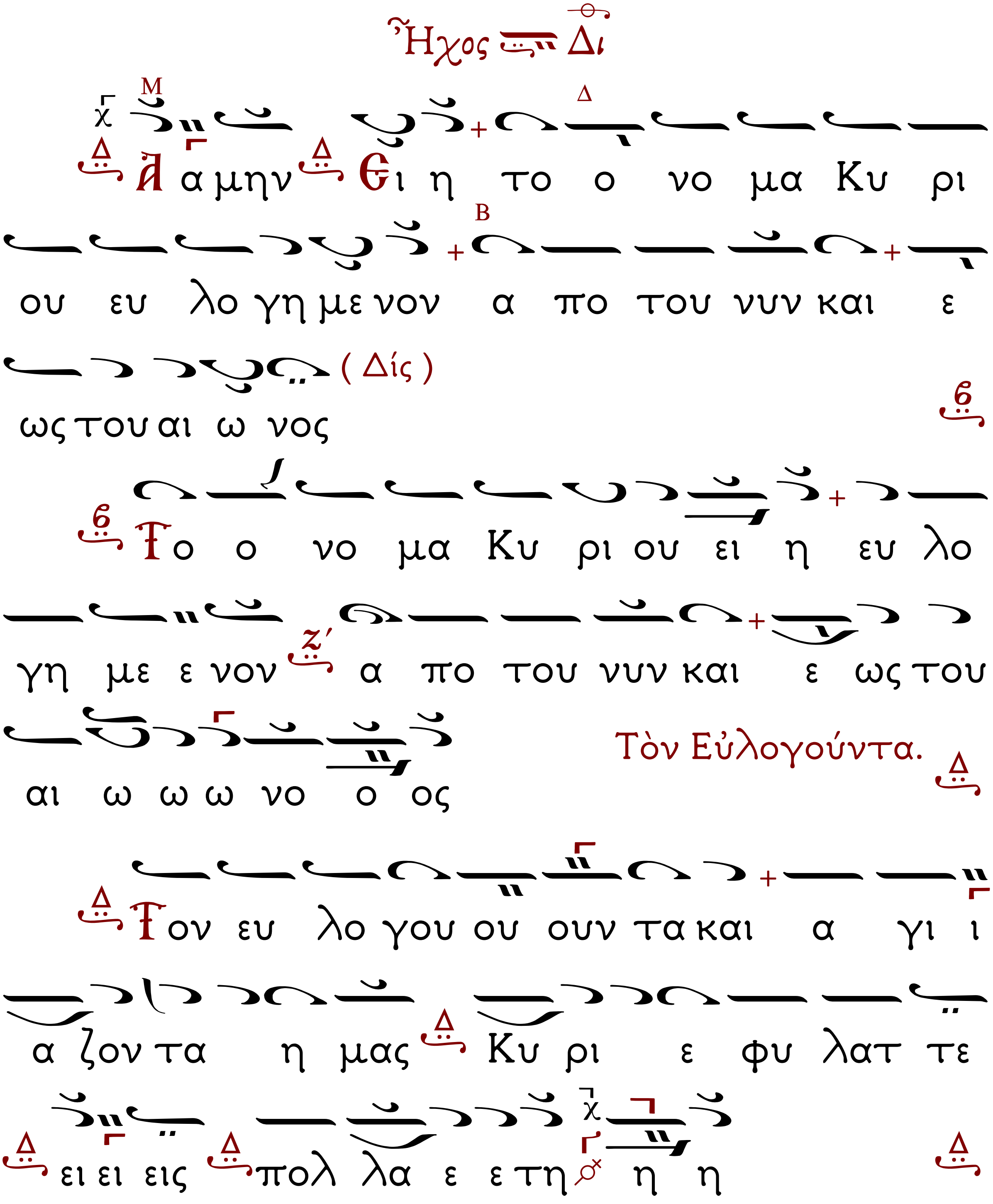
Ἦχος Δι
Α αμην Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος
Τὸν Εὐλογοῦντα.
Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.